

Vörösvári Újság

Werischwarer Zeitung

IV. évf. 3. szám

1998. március

Ára: 50 Ft

Ünnepi megemlékezések a forradalom és szabadságharc 150. évfordulóján

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc 150. évfordulója tiszteletére rendezett ünnepségsorozat nyitányaként március 14-én este az NNKK színháztermében a Német Nemzetiségi Gimnázium, a Templom Téri Általános Iskola és a Cziffra György Zeneiskola diákjai ünnepi műsort adtak. Az ünnepség narrátora Petőfi Sándor távoli rokona, Petrovics Rita gimnáziumi tanuló volt. Az est legemlékezetesebb pillanatai közé tartozott a zeneiskola művésztanárainak fellépése. Borosné Szabó Anita Bihari János verbunkosát, Berchy József és Szlovencsák Péter Liszt Rákóczi-indulójának négykezes változatát adták elő elementáris erővel.

Március 15-én délelőtt 10 órakor kezdődött a Hősök terén a hivatalos városi koszorúzási ünnepség. A Himnusz eléneklése után – melyet a Fúvózenekar kísért – Dallos András, a vörösvári gimnázium tanulója Petőfi Sándor „Magyar vagyok” című költeményét szavalta el.

Oláh Imre, a Német Nemzetiségi Gimnázium igazgatója az ünnepséget megnyitva hangsúlyozta, hogy „nincs és nem is lehet kormánypárti és ellenzéki március 15-e. 1848-49 felemelő nemzeti egységét a jelen korban kereső, s annak mielőbbi megalkotásán munkálkodó honfitársaink áldott ténykedése adjon hitet és elszántságot a darabokra szakadt magyar társadalomnak. A nemzeti kiütéskeresés, a megbékélés, a nemzeti egység megteremtésének szándéka legyen e sokat szenvedett nép egységes akarata.”

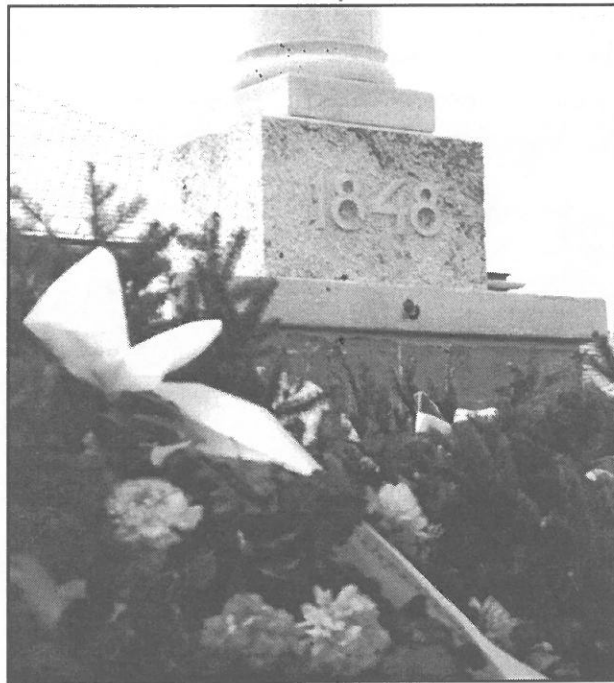
Grószné Krupp Erzsébet polgármester ünnepi beszédét Simon István szavaival kezdte: „Szabadság a legtöbb, amit adhat magának az emberiség!” – A polgármester asszony méltatta azokat a magyar reformereket, akik Kossuthtal az élükön 150 évvel ezelőtt felismerték, hogy az egész Európán végigsöpörő forradalmi hullám rendkívüli lehetőséget jelent a nemzeti önállóság megteremtésére. A szabadságharc elbukott ugyan, de szellemiségét többé nem lehetett kitörölni az emberek emlékezetéből: „Ez az esemény történelmünk legnevesebb eseménye: rányomta bélyegét minden későbbi nemzedékre, egyesít és elválaszt, nemzeti büszkeségünk egyik forrása, de a kételkedés is. Ilyen lelkes és nagyszabású reformmozgalmat kevés nemzet indított, mégis minden kor és társadalmi réteg másként ítéli meg hőseinek és ellenségeinek a jellemét. Nekünk ma követnünk kell Kossuthtot, aki úgy gondolta, hogy a liberalizmus és a nacionalizmus jól megfér egymással, tehát lehet egyszerre összehangolt nemzeti és európai politikát folytatni; de követni kell a márciusi ifjak lelkesedését is, akik Petőfi Sándor vezetésével ma is cselekvésre szólítják fel ifjúságunkat.

A nemzeti függetlenség már megvalósult, most a polgári átalakulás, a polgári jólét megvalósítása a célunk, együtt a Magyarországon élő nemzetiségekkel, hiszen egy ha-

zában élünk, együtt kell dolgoznunk és harcolnunk minden ellen, ami rossz, és sérti az emberi méltóságot.

Ahhoz, hogy céljaink megvalósuljanak, félre kell tennünk kicsinyes gyűlölködéseinket, mert összefogás nélkül minden erőlködésünk hiábavaló lesz. Szabadságunk már van, gazdagságunk is lesz!” – jelentette ki bizakodóan ünnepi beszédének végén Grószné Krupp Erzsébet polgármester, majd befejezésül Váci Mihály szavait idézte:

„Szabadság! Tégy gazdaggá minket!
Gazdagság! Tárj ki szárnyainkat!
Bogárka nép voltunk – csak kaparásztuk
létünk dobozának fedelét. Az emberiség
tavasza virágozik.
– Sűrögve forogva beporozni virágait
miránk is vár a sor,
hogy kaptárunkba gyűljön
az egyenlő sejtekbe osztott,
illatozó nemzeti jólét.”

Az ünnepi beszéd után a városi önkormányzat, a kisebbségi önkormányzatok, társadalmi szervezetek, egyesületek, intézmények, valamint az MSZP és az SZDSZ helyi szervezeteinek képviselői elhelyezték koszorúikat a hősök emlékművének. A koszorúk elhelyezésében a Patrona Hungariae Cserkészcsapat tagjai segítettek. Az ünnepség a Szózáttal ért véget.

A Szolidaritás Egyesült Ellenzék március 15-i megemlékezése 11 órakor kezdődött. A Himnusz után Rásonyi Marilu lépett a mikrofonhoz, aki szintén Petőfi Sándor „Magyar vagyok” című versét adta elő, majd következtek az ünnepi beszédek. Rásonyi Gyözőné, az ünnepség narrátora az ellenzéki pártok nevének betűrendjében kérte a mikrofon elé a szónokokat, a 10-es számú választókörzet parlamenti képviselőjelöltjeit.

A szónokok többsége visszafogott hangvételű beszédet mondott, az ünnep nagysze-

rűségét, a márciusi forradalom és az azt követő szabadságharc résztvevőinek a ma embere számára is példamutató cselekedeteit emelte ki, s tartózkodott a politikai jellegű kirohanásoktól. Ez alól csak dr. Frajna Imre beszéde volt kivétel. A Fidesz-MPP képviselőjelöltje éles szavakkal ítélte el a kormányzó pártokat:

„Nem ünnepelhetünk közösen, nem tehetjük meg, hogy olyan pártokkal együtt ünnepeljünk, amelyek egy olyan embert szeretnének az ország élére, aki a nemzeti szabadságharc leverésében fegyveresen részt vett. Ha ezt megtennénk, akkor legitimálnánk azt, ami jelenleg folyik. Most már láthatja mindenki, hogy abban az országban, ahol a hazaárulás vállalható tetté válik, ott minden bűn relatív lesz.”

Sándorffy Ottó országgyűlési képviselő (FKGP) hangsúlyozta, az 1848-as forradalom ünnepé nem a pártoké, nem a rendszeré. Ez az ünnep csak az ifjúságé. 1848. március

15-én sem voltak pártok, a forradalom győzelme egyedül a magyar ifjúság érdeme. A magyar ifjúságé, amely tiszta és egészséges, és megvédené ismét a szabadságot, ha szükség lenne rá, ahogy megvédte 1848-ban és 1956-ban is.

Dr. Szántó András (KDNP) németül is köszöntötte az ünneplő közönséget. Beszédében felidézte 1848. március 15-ének eseményeit, és méltatta a márciusi ifjak történelmi érdemeit.

Demeter Ervin országgyűlési képviselő, az MDF frakcióvezetője a 150 évvel ezelőtti események közül az érdekegyeztetést emelte ki. Erre az érdekegyeztetésre lenne ma is szükségünk, hiszen sok tekintetben párhuzamot lehet vonni az akkori és a mai Magyarország között. „A történelem groteszk fintoja – mondta a szónok –, hogy ma ugyanazért kell küzdenünk, mint amiért elődeink harcoltak 150 évvel ezelőtt: a polgári átalakulásért. Igaz, most nem a feudalizmustól kellett és kell megszabadulnunk, hanem egy olyan csodót mondott világmodelltől, amelybe akarunk ellenére kényszerítettek bennünket.”

Kasza Péter (MDNP), Piliscsaba polgármestere Petőfit idézte: „A forradalomnak még nincs vége, ez csak az első felvonás volt. – És mit mondhatunk mi? A rendszerváltozásnak remélhetőleg nincs vége, de az első felvonás utáni kényszerű technikai szünet befejeztetett, várjuk mindannyian a második felvonást. A kényszerszünetben elhangzott egy parancs: *Előre!* De szinte senki nem mozdult. Nem ártana most már a 150 évvel ezelőtti jelszót felújítani, ami így hangzott: *Utánam!*”

Az ünnepi beszédek után a Szolidaritás Egyesült Ellenzék pártjai és a Pofosz elhelyezték koszorúikat a 1848-as emlékmű talapzatán.

Az ünnepség végén Lukács Katalin Vass Albert „A láthatatlan lobogó” című versét adta elő, majd felzengett a Szózat.

F. A.

Üljünk le egy szóra

Grósné Krupp Erzsébet polgármesterrel

– Március 5-i ülésén a képviselő-testület megalkotta 1998. évi költségvetési rendeletét. Az idei költségvetés végösszege egymilliárd forint. Ez közel egynegyedével több a tavalyinál. Miből adódik ez a jelentős különbség?

– Abból, hogy megnövekedett az állami normatíva összege, amit intézményeink működtetésére kapunk, és a vállalkozások élénkülésének köszönhetően a helyi adókból is többletbevételre számíthatunk. Ezzel együtt természetesen a kiadási oldalon is számolni kellett az inflációval.

– A költségvetési rendelet előterjesztésekor 150 millió forintos forráshiányt emlegetett a Pénzügyi Bizottság. Ez meglehetősen nagy összeg, hogy alakult ez ki?

– Költségvetésünk összeállítását azzal kezdtük, hogy lajstromba vettük pénzügyi tartalékainkat, a várható bevételeket, állami normatívákat, helyi adókat, majd ezzel szembe állítottuk a várható kiadásokat, az intézmények működésre és fejlesztésre vonatkozó igényeit és az önkormányzat által elengedhetetlenül fontosnak tartott fejlesztéseket. Az így kialakult különbözet csak az intézményeknél 86 millió forint volt. Hosszú és kemény vita után sikerült ésszerű kompromisszumokat kötni, és a bevételi oldalt összhangba hozni a kiadási oldallal.

– Ki lehet jelenteni ezek után, hogy intézményeink működésében az idén sem lesznek fennakadások?

– Ezt nyugodt szívvel ki merem jelenteni, annál is inkább, mivel véleményem szerint az intézményeknél még vannak rejtett tartalékok. Az Önkormányzat zárszámadása csak március végére készül el, de már most is tudott dolog, hogy 1997-ben intézményeinknél több mint 20 millió forint pénzmaradvány keletkezett. Ebből is kitűnik, hogy egyes intézmények túl vannak finanszírozva...

– Számomra érthetetlen, hogy a szűkös költségvetésre panaszkodó intézményeink

nem tudták elkölteni a rendelkezésükre álló összegeket...

– Ennek lehetnek rajtuk kívülálló, előre nem látható okai is, de az átgondolatlan, tervszerűtlen gazdálkodásból is következhet. Abból is adódhat, ha egy intézmény fantom státuszokat működtet. Az igényelt státuszra megkapja a pénzt, ugyanakkor a státuszt lebegteti, nem tölti be.

– Köztudott, hogy a költségvetési bevételek 3/4-ét a város 11 intézményének működtetésére fordítja. Mely intézményeink okozzák a legtöbb „fejfájást” a képviselőknek?

– Gyakran hangzik el a képviselők szájából, hogy a szakképző iskolát már régen le kellett volna adnunk a megyének, hiszen ez az az intézmény, amelyik a legtöbb önkormányzati támogatást kapja – közel ugyanannyit, mint az állami normatíva –, miközben a tanulólétszám egyre csökken. Véleményem szerint azonban sem a jelenlegi képviselő-testület, sem a következő nem fogja átadni az iskolát a megyének, hiszen ez mindenképpen viszszaélépést jelentene, és önkormányzati vagyont nem lenne szabad kiadni a kezünk-ből. A másik neurálgikus pont a Szakorvosi Rendelőintézet. Ez egy sajátos működésű intézmény, hiszen a béréket és a rezsit a TB finanszírozza, az épület karbantartását, a nagyobb értékű berendezések, műszerek vásárlását pedig az Önkormányzat. Mivel az intézmény regionális feladatokat lát el, értelemszerűen a környező települések önkormányzatainak is részt kellene vállalniuk a rendelőintézet működtetésében, és létre kellene hozni egy közös felújítási alapot. Erre azonban sajnos kevés hajlandóságot mutatnak az önkormányzatok. Az utóbbi időben ráadásul egyre nagyobb teher nehezedik ránk amiatt is, hogy az intézmény gazdálkodása kívánnivalókat hagy maga után. A 14 szakrendelés közül mindössze a sebészet működik nyereségesen. A működési hiányokat nekünk kell fedeznünk.

– A költségvetési vita során felállt egy képviselő, és azt mondta, hogy ebben az évben is „elúszott a költségvetés”, fejlesztések, beruházásokra egy fillér pénz sem tudunk majd költeni.

– Az elmúlt évek látványos beruházásaihoz (szennyvíztisztító, útépités, épületfelújítások) képest az idén valószínűleg szerényebb mértékben tudjuk gyarapítani a város vagyont és fejleszteni infrastruktúráját. Az 1998-as költségvetésben elkülönítettünk egy 63 millió forintos tartalék-alapot. Mivel a legfontosabb feladatunk ebben az évben a csatornaépítés II. ütemének megkezdése, ennek az összegnek a nagy részét arra kell fordítanunk, hogy támogatásban részesítsük azokat a lakosokat, akik most fognak rákötni a csatornára. A belépési összeget úgy kell meghatározni, hogy közel azonos arányú legyen, mint az I. ütemben. A különbözetet az Önkormányzat az állami céltámogatásból és saját forrásaiból pótolná.

– Mikor kezdik szervezni a II. ütemet?

– A II. ütemet egy teljesen új csatornatársulat fogja irányítani. Ennek a szervezését még az első félév során meg kell kezdeni.

– A Polgármesteri Hivatalban jelentős változások történtek az év elején. Új szervezeti rend lépett érvénybe, a csoportok helyetti irodák létesültek, új státuszokat is kapott a Hivatal. Ezzel párhuzamosan racionalizálni kívánták az intézmények gazdálkodását. Az intézményeket váratlanul érte, hogy minden előzetes egyeztetést mellőzve a képviselő-testület olyan határozatot hozott, hogy megszünteti gazdasági önállóságukat. Nem volt elkapkodott ez a döntés?

– A képviselő-testület e határozat szellemében egyelőre a Községi Ház, a Napos Oldal és a Városgondnokság alapító okiratát módosította. A többi intézménnyel egyeztetések folynak, valóban fel kell mérnünk alaposabban, hogy milyen anyagi és személyi következményekkel jár majd az intézmények gazdasági irodáinak megszüntetése. Véleményem szerint erre ebben az évben már nem kerül sor.

– Miközben egyik oldalról a racionalizálás jellemzi a képviselő-testület szándékait, több mint húsz új státuszt kaptak az intézmények: 11-et a Hivatal, 14-et a Napos Oldal. Nincs itt valami ellentmondás?

– A Hivatalnál a létszámnövekedés egy része abból adódik, hogy a gyermekvédelmi törvény értelmében létre kellett hoznunk a Gyámhivalt. Csak ez önmagában négy új státusszal járt. Az építési törvény írta elő a főépítésünk alkalmazását. Azt pedig gondolom, senki nem kérdőjelezi meg, hogy például miért alkalmazunk még egy közterület-felügyelőt és szabálysértési előadót, vagy hogy hasznára lesz-e a közigazdász a városnak. A Napos Oldal alkalmazottainak megduplázódása annak köszönhető, hogy feladatai jelentősen bővültek az átmeneti gondozóház létrejöttével. A 14 új státuszra természetesen állami normatívát kapunk.

– Ha jól számolom, az új státuszok betöltése után városunk közintézményeiben összesen 520-an dolgoznak majd (köztisztviselők, közalkalmazottak, egészségügyi dolgozók). Nem akarok magam ellen beszélni – hiszen ebben én is benne vagyok –, mégis fel kell tennem a kérdést, nem túl sok ez Vörösvárnak?

– A hasonló nagyságrendű települések legtöbbje hasonló cipőben jár, úgy is mondhatnám, hogy ez a kisvárosok gyermekbetegsége. A megoldás nem az, hogy visszafeljesztjük intézményrendszerünket, hanem hogy egyre vonzóbbá tesszük ezt a települést a vállalkozások számára. A vállalkozások fejlődése jövőnk záloga. A vállalkozók által befizetett adók nélkül intézményrendszerünk sem képes majd a jelenlegi színvonalon kiszolgálni Pilisvörösvár polgárait, s nem tudja majd egyre bővülő szolgáltatásokkal kényelmesebbé tenni életüket.

Tájékoztató a Képviselő-testület határozatairól

Február 16.

A Képviselő-testület ad hoc bizottságot állított fel az intézményvezetői pályázatok elbírálására. A bizottság tagjai: Maráth Ottó (elnök), Krupp László, Viola Lászlóné.

A bizottság a két általános iskola és a zeneiskola igazgatói pályázatainak elbírálásában nyújt majd segítséget a Képviselő-testületnek. (Az igazgatói állásra a Templom Téri Általános Iskolában három, a másik két intézményben két-két pályázat érkezett. Az iskolák jelenlegi igazgatói is a pályázók között vannak.)

Határoztak a képviselők az általános iskolák első évfolyamára való beíratás időpontjáról. A döntés szerint ezentúl minden évben március 23-27-ig kell beíratni az iskolaköteles gyerekeket az első osztályba.

Mészáros János lemondása miatt a Képviselő-testület a Népjóléti Bizottság új külsős tagjának Csorbainé Weigert Tündét választotta meg.

A Képviselő-testület az 1998. évi költségvetésből 3,5 millió forint támogatásban részesítette a Pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltó Egyesületet.

Március 5.

A Képviselő-testület módosította a Városgondnokság, a Községi Ház és a Napos Oldal alapító okiratát. Az intézkedésre azután került sor, hogy a képviselők határoztak e három intézmény részben önálló gazdálkodásúvá alakításáról.

Több hónapi előkészítő munka és jó néhány képviselő-testületi ülés után megszületett az 1998-as év legnagyobb horderejű rendelete: a Költségvetési rendelet.

A rendelet szöveges része 22 paragrafusban foglalja össze a költségvetéssel kapcsolatos feladatokat, és a pénzellátásra vonatkozó tudnivalókat.

Az önkormányzat bevételei előirányzatait, a bevételek és kiadások egyenlegét, az intézmények költségvetését, létszámadatait, a társadalmi és tömegszervezetek támogatását a rendelet mellékletei tartalmazzák.

(A rendelet megtekinthető a Polgármesteri Hivatalban és a Városi Könyvtárban. A rendelet legfontosabb sarokszámaait a következő oldalon lévő táblázatunk tartalmazza.)

A költségvetés tárgyalása során derült ki, hogy az oktatási intézményeknél összesen kb. 20 millió forint pénzmaradvány keletkezett az elmúlt évben. A Képviselő-testület zárta ezt az összeget, melynek felhasználásáról a képviselők a zárszámadás után döntenek majd.

Zárt ülés keretében a Képviselő-testület ismét megpróbálkozott az Oktatási Bizottság felállításával. Információink szerint a képviselőknek ezúttal sem sikerült megegyezniük sem a bizottsági tagokat, sem az elnököt illetően.

Napirend előtt szólalt fel Horváth József képviselő, aki éles hangon bírálta Grósné Krupp Erzsébet polgármester asszonyt, hogy a nőnap ünnepség a kábeltévében az Önkormányzat, a Nyugdíjas Klub és a

Közösségi Ház rendezvényeként lett meghirdetve. A képviselő úr az SZDSZ egyértelmű kampányfogásának minősítette azt, hogy Kuncze Gábor belügyminiszter, a párt elnöke köszönti a választások előtti napon Vörösvár lányait, asszonyait, jobbán Grósné Krupp Erzsébettel, a párt országgyűlési képviselőjével.

A képviselők egyetértettek Horváth József képviselő úr véleményével: nem tartották helyesnek, hogy a nőnap rendezvényt önkormányzati rendezvényként hirdesse meg a polgármester.

Hírek röviden

Február 4-én megbeszélést tartottak a Kréta polgármesterei a Városházán. A polgármesterek egyetértettek abban, hogy minél előbb ki kellene dolgozni egy koncepciót a Pilisi-medence térségének fejlesztésére.

A találkozón szó esett arról, hogy a Budaörsi Munkaügyi Központ kihelyezett irodát működtetne egy héten egy alkalommal Pilisvörösváron, ha erre egy megfelelő irodahelyiséget biztosítanának a számára, és fizetnék a tisztviselők utazási költségeit.

Eleget téve bajorországi partnerközségünk önkormányzata meghívásának február 21-én Grósné Krupp Erzsébet polgármester Gröbenzellbe látogatott. Útján elkísérte őt Maráth Ottó és Kasziba István képviselő. A vörösvári önkormányzati delegáció tagjai részt vettek a hagyományos Pusztabálon.

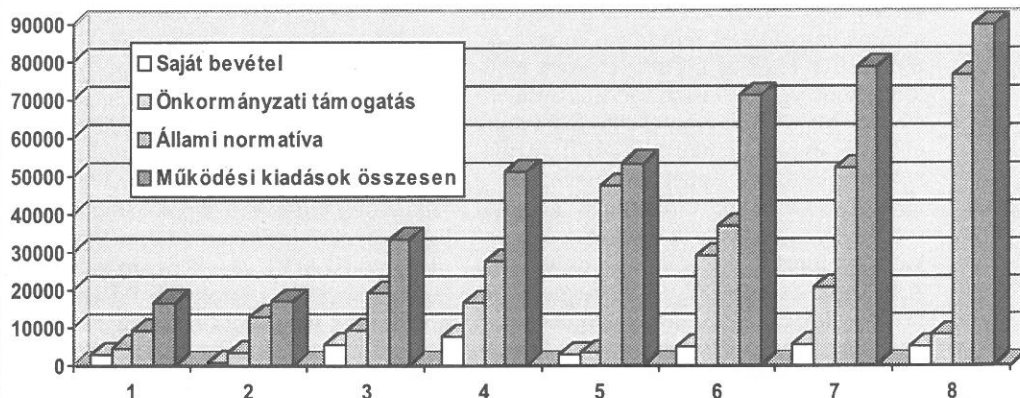
Kulturális hírek

Március 6-án a NoDrog – NoAlcohol – NoAids Klub nyitó rendezvényén a Községi Házban a népszerű énekesnő, Friderika adott koncertet.

Március 27-én a Cziffra György Zeneiskolában Tokos Zoltán gitárművész szólóestjére kerül sor.

Az oktatási intézmények költségvetése 1998-ban (eFt-ban)

(A konyhák költségvetését nem tartalmazza.)

1. Gradus Óvoda
2. Cziffra György Zeneiskola
3. I. sz. Óvoda
4. II. sz. Óvoda
5. Német Nemzetiségi Általános Iskola
6. Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskola
7. Német Nemzetiségi Gimnázium
8. Templom Téri Általános Iskola

TALLÓZÁS AZ 1998. ÉVI KÖLTSÉGVETÉS TÉTELEI KÖZÖTT

Az 1998. évi bevételi előirányzatok és a várható kiadások egyenlege (eFt-ban)

1998. évi bevételi előirányzatok

Intézményi működési bevételek:

hivatali szakfeladatokon	72 821
intézményeknél	119 425
Az Önkormányzat sajátos működési bevételei	281 269
Felhalmozási tökejellegű bevételek	5300
Az Önkormányzat költségvetési támogatása	384 577
A Sz. Rendelőintézet finanszírozása (OEP)	75 650
Pénzmaradvány	62 000

Költségvetési bevételek összesen: 1 001 042

Kiadások

Intézmények működési kiadásai	533 102
A Polgármesteri Hivatal működési kiadásai	207 466
Több éves kihatású elkötelezettségek (hitel, céltámogatás)	90 008
A Szakorvosi Rendelőintézet működési kiadásai	83 650
Gépjárműadó útépítésre	10 230
Társadalmi szervezetek támogatása	8 200
Intézmények fejlesztési igényei	4 000
A Napos Oldal építkezése	800

Tartalék (a zárszámadás után kerül elosztásra)	44 150
Népjelölési tartalék	16 256
Egyéb tartalék	3180

Kiadások összesen: 1 001 042

Egyenleg: 0

Társadalmi szervezetek, egyesületek önkormányzati támogatása (eFt-ban)

Társadalmi és tömegszervezetek

Nagycsaládok Orsz. Egy. helyi szervezete	40
Önkéntes Tűzoltó Egyesület	1 500
Polgárőr Egyesület	400
BM Polgári Védelem	100
Nyugdíjas Klub	100
Vöröskereszt helyi szervezete	30
Patrona Hungariae Cserkészcsapat	30
Környezetvédő és Természetbarát Egyesület	50
Mozgáskorlátozottak helyi szervezete	100
Kertbarát Kör	50

Sport

PSC Pilisvörösvári Sport Klub	1 800
Terranova Kézilabda Sport Klub	1000
Pilis Cross Country Club	50

Kultúra

Magyar Trombitás Szövetség	300
Pilisvörösvári Fúvószenekar (a Német Nemzetiségi Önkormányzaton keresztül)	150
Városi kulturális rendezvények támogatása	500

Egyéb

Regionális keret	2000
------------------	------

Összesen: 8 200

1997. évi pénzmaradványból az

Önkéntes Tűzoltó Egyesület támogatása	3 500
---------------------------------------	-------

Mindösszesen: 11 700

Önkormányzati intézmények működési kiadásai (eFt-ban)

Gradus Óvoda	16 815
I. sz. Óvoda	33 466
Konyha	23 323
II. sz. Óvoda	51 519
Német Nemzetiségi Általános Iskola	53 702
Templom Téri Általános Iskola	89 768
Német Nemzetiségi Gimnázium	78 785
Konyha	20 144
Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskola	71 175
Konyha	4011
Cziffra György Zeneiskola és Műv. Iskola	17 316

Oktatási Intézmények összesen: 460 024

Napos Oldal Szociális Központ	20 194
Közösségi Ház	9034
Városgondnokság	43 850
Szakorvosi Rendelőintézet	83 650

Intézmények mindösszesen 616 752

Oktatási intézmények normatív állami támogatása (eFt-ban)

Gradus Óvoda	9333
I. sz. Óvoda	19 127
II. sz. Óvoda	27 542
Német Nemzetiségi Általános Iskola	47 685
Templom Téri Általános Iskola	76 701
Német Nemzetiségi Gimnázium	52 597
Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskola	37 169
Cziffra György Zeneiskola és Műv. Iskola	13 072

Összesen: 283 226

Kisebbségi önkormányzatok támogatása a Polgármesteri Hivatal működési kiadásain belül (eFt-ban)

Német Nemzetiségi Önkormányzat	5610
Cigány Kisebbségi Önkormányzat	664

Interjú dr. Harmat Attiláné képviselő asszonnyal

A képviselő asszony bekötött karra fogad, és arra panaszkodik, hogy még mindig sokat fáj a feje. Nemrégiben ugyanis keképárbalesetet szenvedett, s ennek következményeit máig szenved.

Ő azon kevesek közé tartozik, aki – noha van jogosítványa – mégis inkább kerékpárral közlekedik, ahová csak lehet, ezzel is kímélve környezetünket, példát adva mindnyájunknak.

– Az egészséges életmódnak is megvannak a veszélyei? – sütöm el az ostoba tréfát, majd választ sem várva arról faggatom, honnan ez a nagyfokú természetszeretet, ami a környezetvédelem egyik fáradhatatlan „harcosává” teszi őt városunkban.

– Faluról származom, Bácsalmáson születtem. A mi családnak mindig is jellemezte a természetszeretet. Édesapám híres bortermelő, én magam is gyakran dolgoztam a szőlőkertben, elsajátítva szőlőtermesztés minden csínját-bínját. Nagyon sok állatunk is volt otthon, akiket gondozni kellett. A föld, az állatok, a természet szeretete mindennapjaim meghatározó érzésévé vált. Az is egyértelmű volt a számomra, hogy melyik pályát válasszam: Keszthelyre jelentkeztem az Agrártudományi Egyetemre, ahol agrármérnöki diplomát szereztem. A szakmában lényegében nem sokáig dolgoztam, mert megismerkedtem a férjemmel...

– Aki teljesen „véletlenül” állatorvos...

– Igen, ő ugyanolyan „természethívó” ember, mint én... Szóval összeházasodtunk, és azután sorban jöttek a gyerekek. Mellettük már nehezen tudtam volna a hivatásomnak élni. Minden időmet, energiámat lefoglalta a család. A négy gyerek – sok gond, fáradozás, de még több öröm és boldogság.

– A család mellett azért jut ideje az ifjúság oktatására is...

– A Vásár téri iskolában tanítom a technika tantárgyat. Van egy gyakorlókertünk, ahol mindenféle konyhakerti növényt termesztünk. Nagyon büszke vagyok a csemetekertünkre. Az itt felnevelt kis fácskákat kiültetjük a város parkjaiba.

– Az iskola élen jár a szelektív hulladékgyűjtésben, ennek a megszervezése is az Ön nevéhez fűződik.

– Úgy vélem, ha a gyerekeket rá tudjuk nevelni, hogy figyeljenek oda környezetükre, hogy óvják a természetet, hogy tegyenek meg mindent a környezetszennyezés ellen, akkor a jövőnk biztosítva van. A mi gyerekeink már rászólnak a szüleikre, ha egy műanyag flakont bedobnak a kukába, vagy ha el akarják tüzelni.

– Gondolom, a környezetünkért való aggodás, tenni akarás késztette arra, hogy közéleti szerepet vállaljon...

– Amikor megkerestek engem, hogy induljak a képviselőválasztáson, már egy jó ideje a Környezetvédelmi Bizottságban tevékenykedtem külsős tagként. A jelöltséget azért vállaltam, mert azt hittem, tudok valamit tenni városunk környezetéért, tisztaságáért.

– Csak azt hitte?

– Szó se róla, kicsit csalódott vagyok. Sikertül ugyan néhány elhanyagolt területet rendbe hozni (pl. a Petőfi Sándor utcai agyagbányát), erdőt is telepítettünk (a Szabadság út végén) és épül a Szent István emlékpark (a Lőcsei utcában) – mindezekre pályázaton nyertünk pénzt –, mégis úgy érzem, jelentős eredményeket nem tudtam elérni. Pedig nem igényeltek volna túl sok pénzt azok a programok, amelyeket a Környezetvédelmi Bizottságban elterveztünk, de ezt a kevés pénzt sem kaptuk meg. Nem sikerült felszámolnunk a település környékén az illegális szemétkerakókat, nem sikerült a szelektív hulladékgyűjtést az egész városra kiterjesztenünk, nem sikerült kialakítanunk egy hulladékgyűjtő udvart, és még sorolhatnám... Én a jelenlegi hulladékszállítással sem értem egyet. A Rumpold cég ugyanis mindenféle szemetet elvisz, amit a lakosok kitesznek a kukába, vagy a kuka mellé. Ez dicséretes dolog, az embereket azonban leszoktatja arról, hogy csak a valódi szemetet dobják ki, a komposztálható hulladékot ne. A meggyőzés kevés, érdekeltté kellene tenni őket a komposztálásban, a szelektív hulladékgyűjtésben, ezért a hulladékszállítást saját kézben kellene tartani. Jó lenne összegyűjteni a veszélyes hulladékokat is: vegyszereket, festékeket, akkumulátorokat, elemeket. Több felvilágosító munkával el kellene érni, hogy ne édessék el az avar, a műanyag hulladékot, s ne pöfögjenek autóikkal reggeltől estig az amúgy is rendkívül szennyezett 10-es úton. Ha látható változásokat tudnánk elérni környezetünkben, ha csökkenteni tudnánk a környezetszennyezést, ha gondozott parkjaink számát növelni tudnánk, úgy hiszem, a közérzetünk is sokkal jobb lenne.

– Csalódottsága ellenére mégis indul az öszi önkormányzati választásokon? A nevét ott olvastam a Kisgazda Figyelő legutóbbi számában a párt jelöltjei között...

– Az általam nagyra becsült Pöltl Károly ajánlatát megtisztelőnek tartom, de a körülményeim úgy alakultak, hogy most ennek a felkérésnek nem tudok eleget tenni.

– Befejezésül hadd kérdezzem meg, megbánta, hogy Vörösvárt választotta lakóhelyül? Bácsalmáson talán többet tudott volna tenni a környezetért, talán ott az emberek jobban tisztelik a természetet, jobban átérik azt, hogy a környezetvédelem létkérdés, az elkövetkezendő évtizedekben fiaink, unokáink életében meghatározó szerepet játszik majd.

– Nincsenek illúzióim, gyermekkorom nosztalgikus világa nem fog visszatérni már ott sem. A világ megváltozott. A fogyasztói társadalom ma mindenre és mindenhol rányomja a bélyegét. A füstölő kéményű gyárak ontják a szépen csomagolt termékeket, egyre több autó járja az utakat, miközben az erdőket módszereken kiirtjuk. A következmény: vizeink, levegőnk szennyezett, a hulladék pedig lassan maga alá temet minket. Egyetlen esélyünk a tudatformálás, minél fiatalabb korban, annál nagyobb hatással. Örömmel és bizakodással tölt el, ahogy kis óvodásaink gondolkodnak, beszélnek a körülöttünk lévő világról, a természetről, növényekről, állatokról. Ők már most tudják, amit a felnőttek talán életük végéig sem fognak megtanulni: csak egy Földünk van, egyetlen otthonunk, ha elpusztítjuk, önmagunkat pusztítjuk el.

Csak úgy füstölgünk?

A rendkívül száraz februári napokon, és még március első napjaiban is a szinte „rendes napi avar- és erdőtüzek veszélyeztetették közterületeinket, erdeinket. Önkéntes tűzoltóink a megmondható, hogy hány előre be nem jelentett „égetéshez” kellett „kiruccanniuk” bel- és külterületekre egyaránt.

A környezetvédők köszönetüket fejezik ki gyakori önfeláldozó munkájukért! Néhány napja tűzgyújtási tilalom lépett életbe, még a kijelölt tűzrakó helyeken is. Minden tilalom annyit ér, amennyit betartanak belőle. Egyesületünk bízik benne, hogy csak kevesen lesznek a tiltó rendeletet be nem tartók.

Városunknak egyébként új közterület-fenntartója van Kovács Zsolt személyében, aki egyesületünk tagja már évek óta. Bizonyította rátermettségét polgárőrként és önkéntes tűzoltóként is. Reméljük, hamarosan jelentkeznek munkájának első eredményei is. Egy-maga azonban nem lesz képes kellő hatékonysággal fellépni az önkormányzati rendeletek ellen vétőkkel szemben. Feltétlenül kellene legalább még egy hozzá hasonló kvalitású munkatárs a közterület-felügyelői tevékenységéhez, amelynek végzésében a Környezetvédő Egyesület segítségére lesz.

Kovács Zsolt kinevezéséhez szívből gratulálunk, és egyben kérjük városunk rendszerető polgárait, fogadják őszintén szívükbe, és hozzájuk hasonlóan segítsék majd munkájának mind hatékonyabb végzésében. Garancia lesz erre határozott kiállása, tekintélyes külseje, rátermettsége. És nem megvesztegethető! Az általa „beszedendő” helyszíni bírság egyébként a város költségvetésébe kerül! Motiválhatná munkáját a külföldön már bevált módszer alkalmazhatósága, tudniillik a büntetések száma és nagysága után „pótlékot” kap a közterület-felügyelő.

Füstölgésünk tüzes kezdetét „vizes” jellel zárjuk. Bányatavainkat már vastag jég borította, amikor a Slótyi-öböl felől egyre gyakrabban hallatszottak kongó hangok. Nem a korcsolyázók okozták, mert ezen az öbölszakaszon a jég ritkán vastagodik meg annyira, hogy rá lehessen menni. A hangokat a jégre dobált kődarabok puffanásai okozták. Egyik alkalommal tizenéves korú tanulók az iskolából hazafelé menet, egy másik alkalommal 4-5 éves forma kisgyerekek – szülői felügyelet mellett – dobálták a kisebb-nagyobb köveket a jég tetejére. Az említett és személyesen tapasztalt eseteken kívül már „odakerült” kövek és egyéb tárgyak együttes látványa lehangelő volt – nekünk! A látottak mellett nem tudtam szó nélkül elmenni. A kérdéseimre adott válaszok meglepő módon azonosak voltak. A tanulók és a gyerekek szülei szerint sem zavaró az, hogy „természetes anyagok” kerülnek a jégre! A szülők között – állításuk szerint – volt egy „hivatásos környezetvédő” hölgy is, akit szintén nem zavart sem a dobálás, sem annak „eredménye”. Hogy a jég elolvadása után a rengeteg kődarab a vízbe kerülve akadályozhatja a fenekező horgászatot, és még szennyezheti is a vizet, sem a fiatalokat, sem a felnőtteket „nem hatotta meg”! A kövekre ugyanis ráakadhatott a kipufogógázok összes káros „terméke”, mivelhogy egy forgalmas útszakasz szélén feküdtek „jégre kerülésük előtt”.

Miniszter köszöntötte a
vörösvári nőket

A kis Renáta hóvirágcsokra

A nagy kézen fogta a kisunokát, s úgy mentek ketten az ünnepségre. Helyet foglaltak az első asztalok egyikénél, hogy jól lásson a kislány. Igaz, még csak két éves, de nagyon érdeklődő. Meg aztán ott ültek már Liza néni és Margit néni, s a műsor kezdetéig beszélgetett velük a nagy: „Szombat van, a fiatalok dolgoznak. Mennek az üzlet után. Csak ketten jöttünk...”

Kisvártatva elhalkult a művelődési ház termében a zsongás, és a zeneiskolások, fúvósok dallamokkal jelezték a műsor

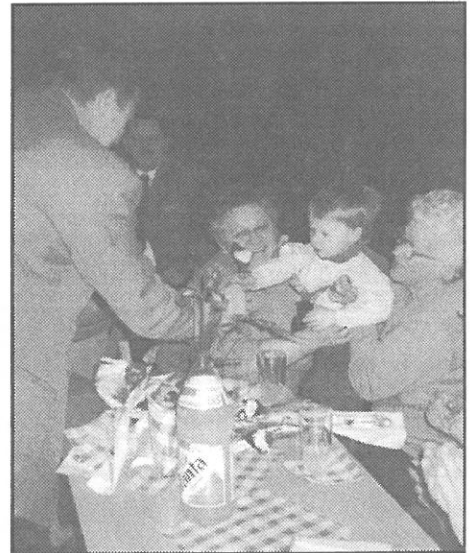
kezdését. Az asztalokon virág, édesség, a jelenlévők többsége nő, és nem titkolt kíváncsisággal várták, mit is mondhat nekik ezen a napon, az ő napjukon az illusztris vendég: Kuncze Gábor belügyminiszter. Nekik, a pilisvörösvári lányoknak, asszonyoknak.

Nos, a szavak szépek voltak, közvetlenek, kedvesek. Nagyjából azok, amiket ilyenkor illik mondani – őszintén, belső ihletettséggel. A rövid köszöntő után a miniszter jelképesen üdvözölte a városban és a távolabb élő nőket. Mégpedig azzal, hogy az iménti kislánynak, Paul Renátának adta át ama hagyományos, nőnap virágcsokrot. Cuppanós puszi járt érte köszönetképp.

Aztán Grósné Krupp Erzsébet, a város polgármestere nyitotta meg a következő programot, elkezdődött a „párbeszéd a nőkkal, nőkről”. Mi lesz a 10-es út sorsa, miniszter úr? Tűrhetetlen a városon átdübbögő autóáradat! – hangzott az első kérdés. Aztán: a nagycsaládosok alig bírják a terheket. Büntetés nálunk gyereket nevelni. Egyre szűkösebben élnek a családok!... Félünk, miniszter úr! – mondta egy nyolcvanéves

szentiváni tanárnő. – Beteg a közbiztonság, rendőrök bírságnak „saját” zsebre, mit várhatunk a jövőtől? S ugyanő tette szavá: a parlament gyönyörű épületében hogyan fér meg annyi csúf indulat, egyes képviselők parlagi szóhasználatában?

Nem tudni, a válaszokat ki hogyan fogadta. Az viszont igaz: kérdés válaszolat-

lan nem maradt. Ám a kis Renátától idő előtt kellett elbúcsúzni, mert túl „élénken” vett részt a vitában...

Része volt az ünnepnek, hogy nagy csokorral méltatták Angeli Mártonné munkásságát, aki a csaknem 700 tagot számláló nyugdíjas klub közkedvelt vezetője és a helyi vöröskereszt elnöke.

Gede Márton

„Nem engedjük cigány- útra a cigányügyet!”

Roma fórum Pilisvörösváron

Az Országos Cigány Önkormányzat február 20-án fórumot rendezett a gimnázium dísztermében. A fórumon a cigányság beilleszkedési problémáiról, egyre súlyosabb helyzetéről esett szó. A meghívott előadók – politikusok, társadalomkutatók – rövid vitaindító előadásokat tartottak.

Az előadásokból és az utánuk következő hozzászólásokból kitűnt, hogy a rendszerváltás a romák számára nem sok jót hozott, a legtöbben elvesztették állásukat, s végleg a társadalom peremére sodródtak. A romáknak iskolázatlanságuk miatt egyre kevesebb reményük van arra, hogy ismét megkapaszkodjanak, és életkörülményeiken, társadalmi helyzetükön javítsanak.

Dr. Kerékgyártó T. István társadalomkutató szerint a magyar társadalom a rend-

szerváltás után végtelenül kettészakadt, a társadalmi piramis csúcsán lévő elit és az alján vegetáló „útszélre dobott etnikum” között húszszoros a vagyoni különbség. Ez egy normális társadalomban legfeljebb 1 : 6 arányú. „Az irigység és gyűlölet demokráciája lettünk”, és ez ellen addig kell tennünk valamit, amíg nem késő, hiszen „ostoba az az ember, aki akkor akar kutatásni, amikor szomjas.”

Nikolits István miniszter úr elmondta, már nem valószínű, hogy a kisebbségi képviselők májusban elfoglalhatják helyüket a parlamentben. A 13 kisebbségi képviselőt valószínűleg csak ősszel, a kisebbségi önkormányzati képviselőkkel együtt választják majd meg.

Farkas Flórián, az Országos Cigány Önkormányzat elnöke aggodalmát fejezte

ki a kormány által kidolgozott cigány cselekvési program megvalósulását illetően, és sürgette kormánybiztos kinevezését a program irányítására. Összefogásra szólította fel a cigány közösségeket, mert csak együtt, közös erővel lehet eredményeket elérni, kiharcolni. „Nem engedjük cigányútra a cigányügyet!” – mondta szenvedélyes hangon a szónok.

Dr. Pálfi Miklós, a Kisebbségi Jogvédő Egyesület elnöke sürgette, hogy a cigány cselekvési programot ismertessék meg a cigányság minél szélesebb rétegeivel, és aktivizálják a romákat az abban való részvételre. Az elnök úr kiemelte, hogy az MSZP-n kívül egyetlen pártnak sincs cigányprogramja. A cigány cselekvési program megvalósulásának éppen ezért feltétele, hogy az MSZP továbbra is kormányzati erő maradjon.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester asszony szerint az oktatómunkára, a cigány tanulók felzárkóztatására az elkövetkezendő időben a mostaninál is több figyelmet kell fordítani, hiszen ez a jövő záloga.

F. A.

Új köntöst kap öreg templomunk

A plébániatemplomot hetek óta állványerdő takarja: lázas munka folyik, hogy megújult külsővel fogadhassa a híveket. Pontosan egy évvel ezelőtt adtunk hírt először a felújításról, s azóta számtalan felajánlás történt. Az egyházközség azonban továbbra is számít a hívek adományaira, nagylelkű támogatására.

Három éve folyik és lassan befejezéséhez közeledik a plébániatemplom felújítása. 1995-ben a tetőzetet újították fel, kicserélték a korhadt léceket, és új pala-berítést kapott a tető. 1996-ban az épület belsejét mosták le, úrafestették az ablakfülkéket, a kórus feljáróját és a bejáratot. Jelenleg a templom külsejének a felújítása, újravakolása folyik. A nagyszabású munkálatok várhatóan májusra fejeződnek be.

A templom felújítása arra is alkalmat ad, hogy egy kicsit visszatekintsünk a múltba, és föllevenítsük annak az épületnek a történetét, amely évszázadok óta tekint le a körülötte lévő településre, és figyeli lakói életét.

A plébániatemplom közel háromszáz éves: 1703-ban épült. Építőmestere egy helybéli kőműves, Johann Danckmaringer volt. A templomot 1705-ben szentelték fel. (A kőtemplom helyén korábban fából készült templom állt. Ez valamikor az 1680-as-'90-es években épülhetett.)

Az új kőtemplomnak nem volt tornya, a harang egy fából készült haranglábban lett elhelyezve.

A község terjeszkedése, a hívők számának gyarapodása miatt az épületet 1797-ben megnagyobbították. A templomhajót a mai bejárat irányában meghosszabbították, és tornyot építettek rá. 1802-ben boltíves szentéllyel és sekrestyével bővítették a templomot. (A képen jól látszik, hogy az eredeti ablakok is boltívesek voltak.)

1932-34-ben az épületet egy méterrel megmagasították. A templomhajó ekkor kapott boltíves mennyezetet. A templom elején, a kórus magasságában

két új ablakot nyitottak. A tornyot is megemelték és bádoggal borították. A toronyba óra került.

1944. december 24-én bombatámadás érte a falut. A templom mennyezete beszakadt, az ajtók apró darabokra zúzódtak, a fal megrepedezett, a színes ablakok összetörték, a vakolat nagy része lehullott, az orgona és a padok megrongálódtak. A templomot 1945

májusára sikerült helyreállítani. 1979-ben a toronyra új sisak került. 1986-ban új sekrestyét építettek.

Néhány szó a templom belsejéről:

A templom oltára korábban, egészen 1945-ig a budai várpalota kápolnájában állt. Az ostromban megsemmisült kápolna oltárát Marlok István apátplébános egyházi engedéllyel 1957-ben Vörösvárra szállította. (A régi oltár 1974-ig a templom nyugati oldalán állt, mint tartalékoltár. 1974 novemberében elbontották.)

A drágakövekkel díszített tabernákulumot, illetve annak bronzajtáját Mészáros Lajos budapesti ötvösmester készítette. Az angyalfej a bicskei Karle István szobrászművész alkotása.

A márvány áldozatrácsot 1966-ban vásárolták a budai várból.

A szentély mettlachi lapjai ugyancsak a királyi várból származnak. A hajó padlózatát fehér és vörös márványlapokkal burkolták.

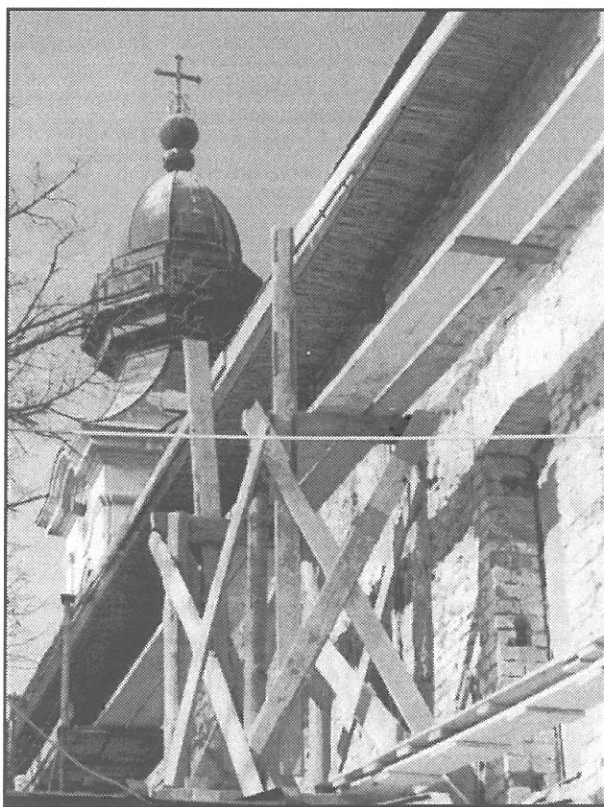
A keresztelőkút vörös márványból készült. 1828-ban ajándékozta a templomnak Moór Anna, aki korának híres színművésze volt.

Az orgona 1941-ben készült Geyer József tervei alapján.

A templom szentélye alatti kriptát a Majthényi család létesítette. (Madách Imre édesanyja, Majthényi Anna is itt van eltemetve.)

A templom előtt álló keresztet 1955-ben állították.

F. A.

A vakolat leverése után láthatóvá váltak a korábbi félköríves ablakok, amiket a templom bővítésekor befalaztak.

A templom renoválására szánt adományok befizethetők a plébánián vagy az OTP helyi fiókjában.

Húsvét Vörösváron

Előző számainkban már idéztünk **Gromon András** „Szentelmények egy magyar falu népének életében” című munkájából. Ezúttal a húsvéti ünnepkörhöz kapcsolódó hiedelmekről, szokásokról szóló részeket idézzük a tisztelendő úr gyűjtéséből.

Hamvazószerda

Reggel templomba mennek a hívők, hogy meghamvazkodjanak. A farsangi jókedvnek immár vége. A zenészek azonban nem farsangolhattak, mert mindig másokat szórakoztattak. Hamvazószerdán este felé a kocsmában gyülekeznek, és elfogyasztják a tulajdonostól kapott rántott halat. Ezen a napon a legények járják a lányos házakat; itt ruszlival, kvarglival kínálják őket, majd egy pohár bort isznak. (Megjegyzés: Ezek a szokások kihaltak.)

Kántorböjtök

Aki kántorböjt idején babot, borsót vagy lencsét eszik, mondják az öregek, annak testén kelések támadnak (Acsn). A lúgos vizet ezeken a napokon nem szabad az udvarra vagy az utcára kiönteni, mert elpusztulnak tőle az állatok. (Megjegyzés: Ezek a hiedelmek és szokások ma már ismeretlenek.)

Virágvasárnap – barkaszentelés

Ezen a napon öregek és fiatalok szalaggal átkötött és feldíszített barkával a kezükben sietnek a templomba, hogy megszenteltessék. A barkához borókaágakat is kötnek. A szentelt barkát otthon a kertbe teszik, itt marad Húsvétig. Húsvét hétfőn viszik be a házba: ez a gyerekek feladata, s aki előbb odaér a barkához és beviszi, valamilyen jutalmat kap. Szétbontják a csokrot, s jut belőle a szentképek mögé, a padlásra, még a temetőbe is. Sokan három barkavirágot (Polmkhazl) nyelnek (egyes helyeken éhgyomorral), hogy torokbaj ne érje őket. A szentelt barka jó villámhárító. Vihar idején a parázsra dobának belőle, abban a hiszemben, hogy füstje elűzi a villámokat. (Megjegyzés: A szentelt barka használata egyre inkább háttérbe szorult.)

Nagycsütörtök

Az Úr Jézus szenvedése és halála gyászba borítja az Egyházat. Nagyszombatig nem szólnak a harangok. Elrepülnek Rómába gyónni, gyászolni, vagy azért, hogy megtisztítsák őket, mondja az anya gyermekének. Szavukat a recsegő kereplő (Raatschn) pótolja, melyet a toronyban forgatnak. Gyerekek kisebb kereplőkkel

bejárlják a falut a reggeli, déli és esti harangozást jelzik, s a következőket mondják:

„Mia raatschn, mia raatschn täin Ainglischn Kruas, / Toss jäida Krist waas, wosa päitn muas: / Trai Voodarunsa un an Klaum fia di Aunxt Kristi.”

A nép a Gründonnerstag szóból arra következtetett, hogy ezen a napon zöld ételt (mezei salátát, parajt stb.) kell enni. A nagycsütörtökön tojt összes tojást még aznap felhasználják.

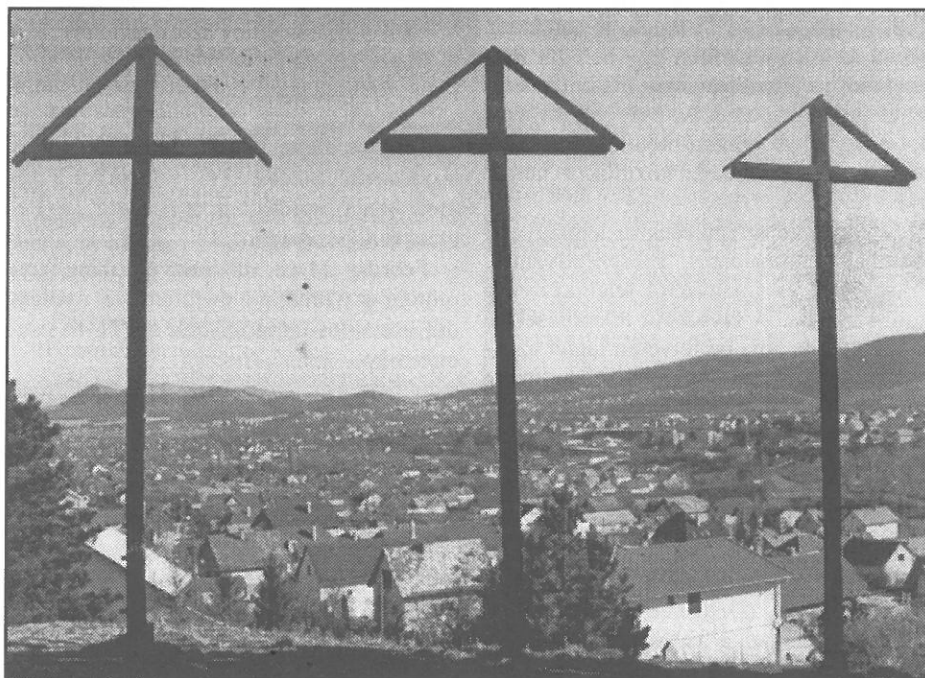
Nagycsütörtökön este minden jóra való családban lábat mosnak, annak emlékére,

Nagyszombat

Ezen a napon van a tűzszentelés. Fadarabokkal az ölüken a sekrestye elé sietnek a hívők, hogy a szentelt tűzön a hazulról hozott fát megégessék. Ezt nem szabad a lakásban tartani, mert odagyűlnek a hangyák, ezért a padlásra viszik vagy a gerendák közé teszik.

Ha glóriakor újból megkondulnak a harangok, a gyümölcsfákhoz szaladnak a gyerekek, s jól megrázzák őket, hogy bő termésük legyen. Régebben Nagycsütörtökön is rázták őket, amikor „elrepültek a harangok”. A szeplős lányok gyorsan megmosdanak, hogy szeplőiktől megszabaduljanak.

Nagyszombat estéjén van a feltámadási körmenet; hatalmas tömeg kíséri a dicsőségesen feltámadt Krisztust az utcákon. Sokan még ezután is, húsvét vasárnap reggelig böjtölnek, tehát a körmenet után nem sonkát esznek. (Megjegyzés: A szokások

hogy az üdvözítő is így cselekedett tanítványaival. (Megjegyzés: E szokások kihaltak.)

Nagypéntek

Nagypénteken nem dolgoznak a mezőn. A konyhában is kevés a munka, hiszen a babsaláta és a rántás nélküli leves hamar elkészül. Vannak, akik egy falatot sem esznek, sőt a férfiak a borozgatásról is lemondanak. A kenyérsütés e napon dicséretre méltó cselekedet. Amikor Krisztust a Golgotára kísérték, egy péküzletből friss kenyér illata áradt felé, ami felüdítette. Mosni e napon nem szabad. (Megjegyzés: Ez utóbbi szokások és hiedelmek kihaltak.)

többé-kevésbé ma is élnek, de a körmenet után szinte kivétel nélkül mindenhol sonkát esznek.)

Húsvét vasárnap

Már kora hajnalban – két órakor – a kálváriára sietnek a hívők s ott keresztúti ajtatosságot végeznek. Odafelé nem beszélnek egymással. Még csak nem is köszönnek. A kálváriáról a templomba sietnek, meggyónnak és megáldoznak.

Húsvét hétfő – ételmegáldás

A reggeli mise után az odakészített kalácsot, sonkát, tojást a pap megáldja, megszenteli. Otthon – még éhgyomorral – mindenki eszik mindenből egy falatot.

Német Nemzetiségi Gimnázium

Felvételik a gimnáziumban

Jó ütemben halad a beiskolázás a gimnáziumban, a felvételik nagy része már lezajlott. A jelentkezőket az általános iskolából hozott eredmények alapján vették fel – többségüket már az előfelvételi során.

A 9. évfolyamra 75 tanuló jelentkezett, közülük 11 tanuló utasítottak el. Valamennyi felvett tanuló átlaga (készletárnyék nélkül) 4 egész fölött van.

A 7. évfolyamra 56 tanuló jelentkezett. Mivel az iskola az idén egy hetedik osztályt indít, a jelentkezőknek majdnem a felét el kellett utasítani. Az évfolyamra csak 4,4 átlag felett lehetett bejutni. Vörösvárról 11-en jelentkeztek, közülük 8 tanuló nyert felvételt.

A környező településekről legnagyobb számban Piliscsabáról, Pilisszentivánról, Piliscsévéről és Csolnokról jelentkeztek a gimnáziumba. A távolabbi településekről is sok gyermek adta be felvételi lapját az iskolába, így például Ceglédbercelről (innen négyen is), Nyergesújfaluról, Dunakesziről, Oroszlányból, Szendehelyről, Szomorrról. A távoli településeken lakók a kollégiumban nyernek majd elhelyezést. (A kollégium bővítése hamarosan befejeződik, az új rész átadásáról következő számunkban tudósítunk.)

A DSD II. (Deutsche Sprachdiplom Stufe II.) vizsgára a 92 végzős diák közül 55-en jelentkeztek, s közülük 54-en sikeresen jutottak a szóbelin. Az írásbeli vizsgán kitöltött tesztekét Németországban, a kölni központban javítják ki és értékelik. Az eredmények várhatóan júniusban válnak ismertté.

F. A.

Templom Téri Általános Iskola

Versenyhírek

Január 21-én Solymáron, diákolimpia III. korcsoportos megyei vonzaskörzeti teremfoci versenyen iskolánk csapata III. helyezést szerzett.

Január 31-én a Budakeszin rendezett körzeti matematikaversenyen Geszler Zoltán 8. osztályos tanuló I. helyezést ért el.

Az Országos Köznevelési Szolgálat Iroda által „Határokat átszelő” címmel rendezett levelező németversenyre hat tanuló készített feladatot.

Solymáron, a Varga Tamás matematikaverseny megyei fordulóján Geszler Zoltán 8. osztályos tanuló II. helyezést ért el, és továbbjutott az országos versenyre.

1998. február 6-án iskolánk atlétikai csapata Budapesten a BS-ben rendezett Samsung-kupa fedett pályás gálán részt vett a 10x200 méteres váltófutásban (10+2 tartalékversenyzővel), és az egyéni 60 méteres futásban (9 versenyzővel). A tanulókat Breierné Szénási Erzsébet és Kőrösi Zsolt kísérte.

A Rébusz országos matematikai feladatmegoldó versenyre (Szeged) iskolánk 6 tanulója nevezett.

Egyéb hírek:

A 2. osztály Albel Attiláné osztályfőnök vezetésével a Vígsházban megtekintette az „Óz, a csodák csodája” c. előadást, majd február 8-án a Pesti Színházban a „Dzsungel könyve” c. előadást.

Február 23-án 122 tanuló (5-6. osztály) osztályfőnökeikkel, szüleikkel a József Attila Színházban megnézte „A Pál utcai fiúk” c. darabot.

Február 11-én rendhagyó történelemórán Fónay Jenő úr elvénitette fel nyolcadik osztályos tanulóinknak az '56-os eseményeket.

Koós Ferenc
igazgatóhelyettes

Óvodák

Kedves Szülők!

Pilisvörösvár város óvodáiban az 1998/99-es nevelési évről történő beíratást 1998. június 2-tól június 5-ig tartjuk. Naponta 8-16 óráig várjuk a jelentkezéseket. Kérjük, hogy az egyik szülő személyi igazolványát és a gyermek születési anyakönyvi kivonatát hozzák magukkal.

A Köznevelési törvény alapján az óvodába a gyermek harmadik életévének betöltése után vehető fel. Ezért a kijelölt időszakban jelentkezett gyermekeket folyamatosan fogadjuk a nevelési év folyamán.

Szintén törvényi előírás, hogy a gyermek abban az évben, amelyben az ötödik életévét betölti, az óvodai nevelési év első napjától kezdődően óvodai nevelés keretében folyó, iskolai életmódra felkészítő foglalkozásokon köteles részt venni.

Giriczné Taksz Marianna
óvodavezető

Die Schlacht bei Wien am Fusse des Leopoldsberges und ihre Folgen

1683 wollte der türkische Sultan seine Kraft und Macht noch einmal Europa zeigen. Darum schickte er seinen Grossvesier, Kara Mustafa gegen Wien. Die Schlacht hatte am Fusse des Leopoldsberges stattgefunden. Kara Mustafa hatte sich aber verrechnet, denn inzwischen hatte Leopold der erste mit dem polnischen König, Johann Sobieski einen Bund geschlossen, so musste er einen sehr grossen Verlust erleiden. Am Schlachtfeld blieben 20 Tausend Türken, und bei der Flucht sind auch noch 8 Tausend Türken gestorben.

In den folgenden 3 Jahren sind in Transdanubien viele Festungen von den Türken befreit worden, unter diesen auch Gran (Esztergom) und Werischwar. Karl von Lotharingen und Eugen von Sawoya haben 1686 die Burg Ofen, also die Hauptstadt Ungarns von den Türken zurückerobert. Der Markgraf Ludwig von Baden, der mit seinem Regiment in Ungarn gegen die Türken eingesetzt worden war, bekam die Aufgabe die Türken zwischen der Donau und Theiss aus dem Land zu vertreiben.

Damals herrschte im ganzen Land eine sehr grosse Hungersnot. Viele Tausende Menschen, sogar 3000 Soldaten sind vor Hungersnot gestorben. Die Türken sind ohnehin so schnell gelaufen, dass man sie nicht erreichen konnte, so hatten die Freischaren Abschied bekommen. Die waren meistens deutsche Bauern, die sich durch Branau, Tolnau und den Ofner Bergland auf den Weg machten, ihre Heimat zu erreichen.

Unterwegs hatten sie oft gehört, dass die Grundherrschaft Bauern suchen die Brachfelder zu bearbeiten. Als sie hörten, dass sie soviel Felder bekommen könnten, wieviel sie bearbeiten konnten, bekamen vor Freude rote Ohren. Diese Schwaben waren die ersten Ansiedler in Ungarn.

Im Jahre 1703 brach der Kuruzen-Freiheitskrieg aus, so sind die Ansiedlungen eingestellt worden. Nach dem Szathmarer Friedensvertrag sind aber wieder Siedler aus deutschen Gebieten nach Ungarn gekommen, diese waren aber keine Schwaben mehr, sondern Bayern, Österreicher, Hessener, Sachsen, Elsasser und andere.

Der Begriff „Donauschwaben” ist genauso unkorrekt wie die Bezeichnung „Siebenbürger Sachsen”. So wie die Siebenbürger Sachsen keine Sachsen, sondern hauptsächlich Moselfranken sind, so sind die Donauschwaben keine Schwaben. Beide ethnologisch falschen Begriffe haben dieselbe Ursache.

In Siebengürgen waren die ersten Deutschen, die ins Land kamen (1141-1161) Sachsen. Jene Deutschen, die später hinzukamen, waren zwar Franken, wurden von ihren nichtdeutschen Nachbarn aber als Sachsen angesehen, weil für sie bisher alle Deutschen Sachsen waren und sie natürlich den Unterschied zwischen den einzelnen deutschen Stämmen nicht erkennen konnten.

Ebenso war es bei den Ungarndeutschen.

Für die Ungarn war seinerzeit jeder deutsche Kolonist ein Schwabe. Daran hatte sich auch in den späteren Siedlungsphasen, als es sich nur mehr in den seltensten Fällen um Schwaben handelte, nichts mehr geändert.

In Werischwar hatten die Bayern ihre Eigenschaft, ihre Sitten und Bräuche, und mit der Zeit auch ihre Sprache auf die Schwaben aufgedrängt, so wissen wir Werischwarer nicht, welches Kulturerbe von uns gepflegt wird.

Michael Fogarasy-Fetter

Jubileumi bál

Január 31-én rendeztük meg az iparosbálók hagyományait folytató Vállalkozók bálját, amely egyesületünk jubileumi bálja volt, hisz 5 éve alakultunk, 5 évesek letünk. Születésnapot ünnepeltünk.

A bál meghívott vendége Grószné Krupp Erzsébet polgármester asszony és Szűcs György, az Ipartestületek Országos Szövetségének elnöke volt.

Házi ünnepség keretében Grószné Krupp Erzsébet polgármester asszony és Krupp János, az egyesület elnöke – akik maguk is alapító tagok – emléklapot és a Mátrai Mátyás által készített ajándékot adtak át az alapító tagoknak. Emléklapot kaptak a következők: Bányai József, Bányai József, Grószné Krupp Erzsébet polgármester asszony, Kammerer János, Krupp János, Molnár Lászlóné, Molnár László, Bellovits Tibor, Stadtmüller András, Szauter Gyula, Tagscherer Györgyné és Tagscherer György.

Szűcs György, az IPOSZ elnöke és Molnár Sándor, a helyi Ipartestület elnöke közösen adták át az IPOSZ legmagasabb kitüntetését Bányai József asztalosnak, Siklósi Gábor autószerelőnek, Rádler György kőművesnek, Mátrai Mátyás üvegesnek és Halmai József kőfaragónak.

Az ünnepség végén csodálhattuk és kóstolhattuk meg Wippelhauser Márton születésnap tortáját. Köszönjük!

A bált hagyományainkhoz hűen a pilisvörösvári Német Nemzetiségi Néptánc-együttes nyitotta meg.

A Prométheusz Diszkó táncsoport előadása szintén remek volt. Peller Anna leá-

nyával közös fellépése csodálatos élmény volt mindenki számára.

Igyekeztünk valami újat nyújtani ezen a bálon vendégeinknek és önmagunknak is, ami még az elmúlt négy év során nem volt. Úgy hisszük, sikerült. Köszönet érte Haász Évának, a Közösségi Ház igazgató-nőjének, aki meglepetésként vetélkedőt szervezett közösen Tagscherer György-nével. Remek kérdések, jól szervezett krumplipucoló verseny, lufifújó verseny, egyéni tánc- és énekverseny után a bál leg-sikeresebb vállalkozó férje lett Diószegi Vendel és Sodró István.

Mi, rendezők úgy érezzük, az 5 éves születésnap bál jól sikerült, s e lap hasábjain keresztül szeretnénk gratulálni a ki-tüntetett kisiparosoknak, alapító tagjainknak, és összes tagunknak, kívánunk még sok boldog születésnapot magunknak.

Köszönet azoknak, akik részt vettek a bál szervezésében, köszönet a tombalaa-jándékok felajánlóinak. Köszönet a Bravi Buam zenekarnak, amely évek óta közre-működik rendezvényeinken.

Köszönetet mondunk Molnár Sándor-nak, a helyi Ipartestület elnökének – aki egyben egyesületünk alelnöke –, hisz a bált az Ipartestület és Egyesületünk közö-sen rendezte.

Reméljük, jövőre újra találkozunk az iparosbálók hagyományait folytató Vállal-kozók Bálján!

a Pilisvörösvári Iparosok,
Vállalkozók és Kereskedők
Egyesületének vezetősége

Ipartestületi közlemény

Február 23-án ötvenen tettek eredményes munka- és tűzvédelmi vizsgát, melyet Ipartestületünk tagjai, s azok alkal-mazottai számára szerveztünk.

Több mester példamutató módon al-kalmazottaival együtt vizsgázott, ter-mészetesen valamennyien sikeresen.

Bizonyára többen vannak, akiknek ez az időpont nem volt alkalmas, de szeretnénk a munka- vagy tűzvédelmi (esetleg mindkét) bizonyítványhoz hoz-zájutni. Amint megfelelő létszám (leg-alább 20 fő) jön össze a jelentkezőkből, újra megszervezzük a vizsgákat az elő-zőekhez hasonló feltételekkel. Az ér-deklódóknak készséggel nyújtunk bő-vebb információt a fentiekkel kapcsolatban. (Tel.: 330-170)

A sikeresen vizsgázóknak pedig ez-úton is gratulálunk.

Pilisvörösvár és Környéke
Ipartestület Elnöksége

SPORT

Tizenegy mérkőzés a feljutásért

Nem múltak esemény nélkül a téli hóna-pok a Pilisvörösvári Terranova KSK életé-ben. A sportkör 3 férfi és 1 lánycsapattal képviseltette magát a Budapesti Kézilabda Szövetség 4 korcsoportban szervezett – el-sősorban a téli felkészülést segítő – torná-in. Utánpótláscsapatunk, amelyek évek óta hagyományosan jól szerepelnek eze-ken a versenyeken, ezúttal dobogós helye-zés nélkül maradtak.

Az utóbbi évek legjobb helyezését ér-ték el viszont a felnőttek, akik a rájátszá-sos rendszerben lebonyolított torna alap-szakaszában csak az NB I/B egyik leg-jobbjától, a Pestlőrinc-től szenvedtek vere-seget, így a második helyen végeztek. A rájátszás sajnos már nem sikerült ilyen jól, a csapatunk végül negyedik lett.

Sajnos a sérüléseket illetően sem múlt el eseménytelenül a tél, a csapatkapitány Sodró Zoltán épp a rájátszás előtt vált ki hosszú hetekre a csapatból. Az külön bal-szerencse, hogy ezzel a csapat legjobb for-mában lévő játékosát veszítette el – aki az egyik februári mérkőzést például 17 gólt löve szinte egymaga nyerte meg. Örven-detes viszont, hogy sérüléséből felépülve fél éves kihagyás után visszatért Zsarnóczi Csaba, valamint a katonaságtól leszerelt Mauterer Tibor is újra rendelkezésre áll ta-vasszal.

A már említett sérülés mellett további gondot jelenthet, hogy egyelőre fél évre kölcsönbe, az NB I/B-s Gödöllő csapatába távozott Hidasi Tamás. Az ő sikeres he-lyettesítésén nagyon sok múlhat a várható-an sok kiélezett, szoros mérkőzést hozó ta-vaszi idényben. Az NB II. Északi csoport-jában második helyen álló társaság ugyan-is – bízva a kapitányuk mielőbbi felépülé-sében – még korántsem adta fel a versenyt a bajnoki címért és a feljutásért. Jóllehet az élen álló Gyöngyös előnye négy pont, Pándi Gábor edző ennek ellenére nem tart-ja lehetetlennek az első hely megszerzését.

Végül a PTKSK tavaszi programja:

(A hazai mérkőzések a solymári sport-csarnokban kerülnek megrendezésre.)

– Márc. 28. Vörösvár – Abony	16.30
– Április 04. Salgótarján – Vörösvár	14.00
– Április 11. Vörösvár – Szentendre	18.00
– Április 19. Mogyoród – Vörösvár	10.30
– Április 25. Vörösvár – Vác	16.30
– Május 02. Gyöngyös – Vörösvár	11.30
– Május 09. Vörösvár – Egri KC	16.30
– Május 17. Egri Tanárk. – Vörösvár	16.00
– Május 23. Vörösvár – Füzesabony	16.30
– Május 31. Vörösvár – Gazdagrét	15.00
– Június 07. Vörösvár – Balassagy.	14.30

Mirk Péter

KÉK HÍREK

553 bűncselekményt követtek el tavaly Pilisvörösváron

Tisztelt olvasók!

E cikk írásakor március elején járunk, és ilyenkor már túl vagyunk az előző évi kimutatások összesítésén, értékelésén. Elkészültek, vagy készülnek a beszámolók az önkormányzatok részére, melyben számot adunk előző évi munkánkról, eredményeinkről, egyes vonatkozásokban kudarcainkról.

Ennek kapcsán engedjék meg, hogy a szélesebb nyilvánosság előtt is beszámoljak néhány dologról.

Nem új keletű információ az önök számára, hogy a Pilisvörösvári Rendőrshöz 8 település tartozik. Ezek közül sajnos közbiztonsági vonatkozásai szerint is kiemelkedik városunk.

1997-ben az örs illetékességi területén nem egészen 1300 bűncselekményről szereztünk tudomást, melyből 553-at (42 %) követtek el Pilisvörösváron, vagy a hozzá tartozó területen. Legsúlyosabb ezek közül a két emberölés, melyek tetteseit eredményesen felderítették nyomozóink. Folytatva az erőszakos bűncselekmények sorát: városunkban 10 esetben követtek el tavaly testi sértést, 4 esetben garázdaságot.

Az elkövetett jogsértések döntő hányada a vagyon elleni bűncselekmények köréből került ki. Városunk vonatkozásában 448 eset (81 %) sorolható ide, melyen belül 229 a betöréses lopások száma. Legveszélyeztetettebbek a hétvégi házak: 165 esetben törtek be tavaly hétvégi házba, 40 esetben lakásba, 24 esetben üzletbe.

Mivel egyre nyilvánvalóbb, hogy a rendőrség még a polgárőrséggel együttműködve sem képes ezeket az eseteket hatékonyan megelőzni, elgondolkodtató lehet önök számára az, hogy a nagy értékű készletekkel rendelkező üzletekbe kevesebb esetben törtek be. Ennek az az oka, hogy egyre inkább megszívlelik az üzlettulajdonosok a vagyonvédelmi ajánlásokat, melyek közül a rendőrség által is leghatékonyabbnak ítélt csendes riasztó rendszert a városban működő Pilis Security Kft. is alkalmazza, telepíti.

Az örs illetékességi területén előforduló közlekedési bűncselekmények 47 %-a (46 eset) Pilisvörösvárhoz kötődik. Ennek következtében már megyei szinten is az egyik legrosszabb baleseti helyzetképet mutató útszakasznak minősül a 10-es sz. főút, azon belül az egyik legveszélyeztetettebb szakasz a pilisvörösvári. Már többször szóvá tettem e hasábkon is: különösen elszomorító, hogy növekszik a gyalogosok, kerékpárosok sérülésével járó balesetek száma.

Ezután néhány adat arról, miként próbáltunk meg mi, rendőrök tenni ezek ellen a szomorú esetek ellen 1997-ben.

41 esetben szerveztünk különböző célú akciószolgálatot, melynek során erőinket összpontosítottuk egy-egy területen. Szolgálataink során 31 személyt értünk tetten szándékos bűncselekmény elkövetésekor, 23-at fogtunk el körözés alapján. Bűncselekmény elkövetésének gyanújával állítottunk elő 64 embert. A polgárőrséggel együttműködve szinte havonta szerveztünk a hétvégi házas területeken figyélőszolgálatot.

A közlekedési helyzet javítását megelőzve feljelentéseink 85 %-át közlekedési szabálysértés miatt kezdeményeztük, zömében kiemelt szabálysértést elkövetővel szemben. Ellenőrzéseink során 92 személlyel szemben jártunk el ittas vezetés gyanúja miatt. 160 közlekedési baleset helyszínén intézkedtek rendőreink. Átlag 10 esetben léptek fel kisebb-nagyobb ügyekben naponta.

Mindeközben biztosítottunk 27 gyűlékezési törvény hatálya alá tartozó rendezvényt, több sporteseményt, végrehajtottunk 41 hatóság által elrendelt elővezetést, köztük olyat is, melynek során az ország másik végébe kellett kísérnünk a személyt.

Az intézkedéseket 23 rendőr hajtotta végre, az év egy időszakában szolgálati gépkocsi nélkül, majd az önkormányzatok hathatós közreműködésének köszönhetően is egyetlen szolgálati gépkocsival.

A rendőrségi szolgáltatások másik oldaláról is szót ejtve, sajnos év közben csorbát szenvedett ügyfélszolgálatunk. A sikeresen beindított személyi igazolvány ügyintézését komoly nehézségekkel birkozva, míg a közlekedési ügyintézését egy villámcsapást követően az év második felében technikai eszköz hiányában egyáltalán nem tudtuk végezni.

Azért, hogy ezt a sok számmal terhelt tájékoztatást pozitívummal fejezzem be, hadd mondjam el, hogy ma már ismét teljes értékűként folyik mindkét ügyfélfogadás.

Az idei évet nagy tervekkel és önmagunkkal szemben támasztott szigorú követelményekkel kezdtük meg. Ezekről, hogy „el ne kiabáljam”, majd megvalósulásuk során folyamatosan tájékoztatom önöket. Remélem, erőfeszítéseinket elismeréssel fogadják majd.

Juhász József
rendőr százados, őrsparancsnok

Eltávoztak

II. 2. Füredi György, Máthé-Tóth Erzsébet férje, 90 éves. Szondi u. 74.

II. 2. Weller István, Tóth Éva férje, 50 éves, Kossuth u. 50.

II. 7. Bogár Anikó, Kiss Ferenc felesége, 44 éves. Dobó u. 28.

II. 12. Risztics Illés, Solymosi Mária férje, 66 éves. Szabadság út 12.

II. 13. Sándor Olga, Lieber János felesége, 78 éves. Szent Erzsébet u. 4.

II. 13. Sárközi József, Pincsi Katalin férje, 68 éves.

II. 23. Fenyvesi József, Spányik Éva férje, 47 éves. Bocskai u. 26.

II. 27. Izsó Etelka, Schön Antal felesége, 90 éves. Görgey u. 11.

Megérkeztek

II. 7. Pásztor Bianka
Pásztor Zsolt és Fazekas Margit leánya

II. 8. Rottek Ádám
Rottek András és Bozóki Julianna fia

II. 14. Marosvári Réka, Marosvári Norbert és Mencsik Gabriella leánya

II. 16. Vörös Laura
Vörös Tibor és Klencsák Márta leánya

II. 18. Gemela Krisztián
Gemela László és Tamási Tímea fia

II. 18. Wippenhauser Virág
Wippenhauser István és Horn Mónika leánya

II. 19. Szilágyi Dóra
Szilágyi Tibor és Szabados Teréz leánya

II. 20. Széplaki István
Széplaki Dániel és Licsik Erzsébet fia

II. 23. Kelemen Zsófia
Kelemen Attila és Kormos Katalin leánya

II. 25. Juhász Lidia
Juhász József és Szilágyi Judit leánya

III. 4. Strób Nikolett
Strób István és Gabai Erika leánya

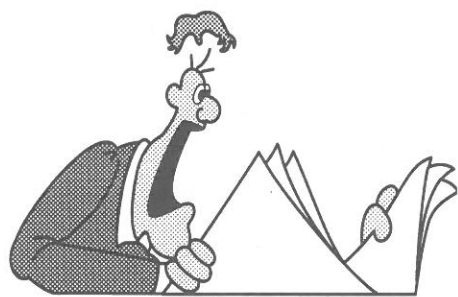
III. 6. Wieszt Johanna
Wieszt György és Zuba Ildikó leánya

III. 7. Bencsik Dániel
Bencsik Tibor és Seer Anna fia

III. 10. Farkas Wanda
Farkas Sándor és Botzheim Izabella leánya

III. 10. Horváth Martin
Sárközi Krisztián és Horváth Krisztina fia

Olvasóink írták

Sörös János válasza Horváth József levelére

Tisztelt Képviselő Úr!

Igazság-e, amiről azt hisszük, hogy igazság? – Nagyon találó – én már három és fél éve azon meditálok, hogy igazság-e, amiről azt mondják, hogy igazság.

Tisztelt Képviselő Úr!

Köszönöm a meleg szavakat, melyben méltatja a volt polgármesterhez fűződő kapcsolatokat, de visszautasítom, hogy bármelyik párt holdudvarához tartoznék. A korábbi testületben ugyanúgy volt véleményem, mint ma. Nem politikai meggyőződésből kötöttem e barátság, hanem a munka, a feladatok miatt, amit felvállaltunk a községért. Ez hozott közelebb minket egymáshoz. Egyébként gratulálok a humorához és a japán kakasaihoz. Igazán sziporkázóan szellemes. Sajnos latinul nem tudok, így a mondat sem ismerem, de örülök, hogy ön tud latinul.

Ön, T. Képviselő Úr „kolduló barát” stílusról beszél; ha arra gondol, hogy 850 000 DM-t kapott a község a bajor parlamenttől a Német Nemzetiségi Képzési Központ építésére, ha arra gondol, hogy a német szövetségi államtól 126 000 DM-t kaptunk a Tájház felújítására, ha arra gondol, hogy 80 000 DM-t kaptunk Gröbenzell községtől, szeretném megnyugtatóni, az említett összegek nagyrészt pályázat útján kerültek a községbe. Ha Ön, T. Képviselő Úr ezt koldulásnak nevezi, természetesen elvállalom. Ezért igen jó összhangnak és nagyon jó munkakapcsolatnak kellett lenni a volt polgármester és közöttünk. Ezért még csak kitüntetési címet sem kellett adni sem a baden-württembergi miniszterelnöknek, Teufel úrnak, sem dr. Habsburg Ottó úrnak, sem dr. Alexander Arnold német nagykövet úrnak. Ugyanis minket tisztelve saját elhatározásukból jártak nálunk, és segítettek a községnek.

Ön kissé neheztel rám, mert van véleményem a Német Nemzetiségi Önkormányzatról. Csak el kell olvasni a Német Nemzetiségi Önkormányzat több éves költségvetését, rögtön rá fog jönni, hogy olyan fejlesztéseket folytat a települési önkormányzat pénzén, amihez semmi köze sincsen.

T. Képviselő Úr! A kisebbségi önkormányzat a beszámolójában arról ír, hogy a gerstetteni partnerkapcsolat megerősítésével kapcsolatos ünnepi rendezvény lebonyolítá-

sát átvállalja a települési önkormányzattól. Nem tartja furcsának? Hiszen a külkapcsolatokért felelős a kisebbségi önkormányzat. Véleményem szerint az Ön neheztelése alap-talan.

T. Képviselő Úr arról beszél, hogy nem szenvedek emlékezetkihagyásban, ezt köszönöm, megnyugtató, még feledékenysé-
gben sem szenvedek. Mivel azonban 58 millió forint kifizetésről beszél (ami valahol természetes is lehet), ez mégis meglep. Amennyiben e tény tisztán politikusi szem-szögből nézem, nem tartom másnak, mint politikai blöffnek.

A Képviselő Úr 30 millió forint plusz be-vételről beszél a városi rang kapcsán, de ar-ról nem beszél, hogy 17 millió forintot el-visznek az új státuszok, és akkor nem be-széltem még a költségtérítésekről.

Ezzel eljutottam válaszom lényegéhez, én ugyanis nem beszéltem a csatornaépítés első üteméről. (Ajánlom, olvassa el a velem ké-szített interjút még egyszer!) Természetesen nem akarok kitérni előle, elismerem, voltak gondok, problémák, részleteibe mégse sze-retnék belemenni. Egy-két gondolatot mégis felvetnék.

1. Ha olyan rossz volt a szerződés, amit a korábbi polgármester kötött, miért nem bon-tották fel azt, hiszen 1994-ben csak 3 km épült a csatornából.

2. Ön igen sokszor arról beszél, hogy alá-vállalás történt. Nagyon ajánlom, olvassa el a jelenlegi csatornatársulat elnökének beszám-olóját újból, bár bizonyos nem vagyok benne, de azt hiszem, ezt Ön is elfogadta. Ha megengedi, röviden ismertetnék egy részt belőle:

- „1993. május 24-én volt a pályázatbontás. Három pályázó maradt állva:
- DTVCST Érd – ajánlata: 80 mFt + áfa;
- VVT Göd – ajánlata: 74,6 mFt + áfa;
- KDVT Pomáz – ajánlata: 70,9 mFt + áfa.”

A KDVT nyert 6325 Ft bruttó folyóméter-áron. Ha Göd nyer, 250 Ft-tal lett volna drá-gább folyómétere, ha Érd nyer, 500 Ft-tal.

T. Képviselő Úr, akkor ilyen folyóméter-árak voltak.

3. A volt polgármester összesen 6 millió Ft-ról írt alá számlát.

Az I-es ütemről nincs több mondaniva-lóm, de tennék egy javaslatot. Szólítsa fel a volt polgármestert, a volt alpolgármestert és a Csatornatársulat volt elnökét, fejtsek ki vé-lelményüket e témára vonatkozóan az újság-ban. A magam részéről ezt támogatni fogom.

T. Képviselő Úr! Végzetlenül örülök, hogy vette a fáradságot cikke megírására. Különö-sen örülök, hogy szóba hozza a II/1-es sza-kaszt, azonban mielőtt belemennék a részle-teibe, meg kell jegyeznem, Ön elég furcsa kifejezéseket használ a cikkében. Például olyat, hogy eljutottunk „Mi” stb. Engem sér-tenek e kifejezések, ugyanis ha „Mi” kifeje-zést használ, akkor vajon kit kell ezalatt ér-tetni, a GTB-t, a Képviselő-testületet, vagy netán azt az ötös fogatot, melyet városszer-te „Vidám fiúk” néven emlegetnek?

Komolyra fordítva a szót, a II/1-es sza-kaszra az 1996. március 14-i képviselő-tes-tületi ülésen határozat született. Ennek szel-lemében lett beadva a pályázat az állami cél-támogatásra, melyet el is nyertünk, csak ép-

pen a munka nem indult el. Nem véletlenül. Számomra nagyon régóta világos, hogy a „Mi” elnevezésű team nem is akarta, hogy elinduljon. Ez a polgármester asszony kam-pánykörútján is szóba került (az utolsó há-rom beszámolómon én is részt vettem, és termé-szetesen hozzá is szóltam). Például a Zrínyi utcai óvodában a hozzászólásomra adott vá-laszban el is hangzott szó szerint: „Hát igen, vannak képviselők, akik úgy gondolják, hogy az I. ütemben az ő területük kimaradt, és ezért nem örülnek a II/1-es lehatárolt terü-letnek. (Szeretném a képviselőtársamat meg-nyugtatóni, hogy hangkazetta is van erről.)

De folytatom: 1997 júliusában a műszaki csoport összehívta az érintett terület képví-selőit, jó néhány külső szervezőt és szakem-bert. A megadott időpontra szinte mindenki megjelent, csak éppen a Hivatal nem. Szept-emberben ismét megbeszélésre hívtak min-ket, ekkor már megkaptuk az irányát: 160 000 Ft/bekötés. A műszak részéről meg-jelent előadó semmit sem tudott mondani, miért ennyi az összeg. Azt mondta, 16 óra-kor kapta meg az anyagot, és 17 órákor volt a megbeszélés. Gondolom, egyetért azon ál-lításommal, hogy ez igen komoly csúsztatás. A 160 000 Ft azért született, hogy a lakossá-got megijesszék, és nemet mondjanak a csa-tornaépítésre. Aztán majd máshol jóval ol-csóbban el lehet indítani. Mindenesetre köszönöm Önnek a tájékoztatást, hogy a 160 000 forintról lejön az állami támogatás, ezt én sem tudtam.

Nos, Képviselő Úr, amióta szóba hoztam a II/1-es csatornaépítést, igencsak megmoz-dultak az érintettek, pl. a GTB elnöke, aki ma már támogatja a munka elindítását. Igaz, nem önzetlenül, ugyanis szeretne 2300 fo-lyómétert hozzávenni, amiről nincs képví-se-lő-testületi határozat, s nincs hozzá állami támogatás.

Vajon Ön nem tartja furcsának ezt az eljá-rást? Talán nem kell megneveznem azokat az utcákat, ahol a 2300 folyóméternek meg kellene épülni. Remélem, Ön sem szenved amnéziában, és emlékszik rá, hogy az elmúlt évben több alkalommal felvettem e témát. Támogató hozzászólás természetesen nem volt, kivéve a polgármester asszonyt, aki min-dig azzal traktált, „még nem késő, mert egy évet lehet csúszni”.

Az egy év lassan lejár, a céltámogatást könnyen elveszíthetjük. Vajon hogyan fog Ön Pilisvörösvár polgárai elé állni, nemcsak mint képviselő, hanem mint az MSZP elnö-ke, hogy fogja megmagyarázni az inflációs rátát, ami akár 4000 Ft/folyóméter többlet-költséget is jelenthet a lakosságnak?

Ön azt írja, szavazhatnék egyszer igennel is. Vajon hogyan tehetném, ha olyan infor-máció birtokába jutok, hogy például Manhertz Zoltán volt jegyzőnek, aki másod-fokon is megnyerte a bírósági pert, 2,6 mil-lió forintot fizettünk? A polgármester asz-szony egy személyben fellebbezést nyújtott be a Legfelsőbb Bírósághoz. (1998. január 30-án.) Vagy talán nem egy személyben, ta-lán a „Mi” tudtával? Vajon ki fizeti a révészt, ha a per folytatódik. Nem Pilisvörösvár adó-fizető polgárai?

Sörös János

Úgy néz ki, „elbeszélgetünk” egymás mellett

Tisztelt Képviselő Úr!

Elég hosszúra kezd nyúlni ez a vita az újság hasábjain közöttünk, ezért a lehető legrövidebben szeretnék reagálni a cikkére.

A Német Nemzetiségi Önkormányzattal kapcsolatban úgy néz ki, „elbeszélgetünk” egymás mellett. Ezért röviden csak annyit, hogy T. Képviselő Úr is tudja, nem az intézményesített pénzekről beszéltem, amikor a „kolduló barát” effektusról írtam. Ön is tudja, hogy a települési önkormányzat által fejlesztésekre átadott pénzeszköz nem fedezte az elvégzett munkákat, saját bevételből, ill. alapítványi pénzekből pótolta az összeget és így végezte el a munkákat a kisebbségi önkormányzat. Még egy megjegyzés ehhez a témához: köztudott, hogy Ön az első perctől kezdve finoman szólva nem öleli keblére a Német Nemzetiségi Önkormányzat tagjait.

A csatornáról viszont bővebben kell írni, mert itt nem hagyom, hogy a Képviselő Úr mellébeszéljen.

De mielőtt belekezdene, egy kis kitérőt teszek, látom, ez a „Mi” igen megviselte a lelkiállapotát. T. Képviselő Úr, emlékezzen vissza arra, hogy két éven keresztül minden ünnep előtt megjelentek a településen a volt polgármester úr által készített szórólapok, amelyek a „Mi általunk felállított emlékműhöz” invitálta a polgárokat. Akkor nem irritálta ez a kifejezés Önt. Most, mikor én használom ugyanezt a szót, akkor sérelmezi. Fura egy lelkiállaga van, Képviselő Úr!

De visszatérve a csatornára. Még egyszer hangsúlyozom, nem a kivitelező árajánlatával volt problémám, hanem a cég kondícióival volt baj, mert meghaladta erőit egy ekkora beruházás. Az 55 000 Ft hozzájárulási díj alacsony volt, mert megállapításánál nem vették figyelembe, hogy több évre elhúzódó beruházásról van szó. Ön megint nagy stílusban elcsúszkál a 110 millió és a 300 millió forint közötti különbség mellett. Pedig ez nem kevés pénz.

Tehát az első ütem elhibázottságáról nem tudott meggyőzni, hogy tévedtem.

Még egy gondolatot engedjen meg. Én nem azt írtam, hogy a 20 millió Ft előleget a polgármester fizette ki. Azt írtam, hogy az Önkormányzat. Ez pénzügyi bizonylattal bizonyítható – a szakaszonkénti előleg is.

A második ütem beindítása valóban késsik, de nem azért, mert a képviselő-testület nem akarja, hogy elkezdődjen a munka, hanem azért, mert még mindig nincs elfogadott konkrét bekerülési költség, és ebből adódóan konkrét hozzájárulási díj. (Példa erre a GTB legutóbbi ülése, amelyen Ön is részt vett.)

Szeretnék kitérni arra a 2300 méter csatornára, amit Ön nem akar megnevezni. Azt gondolom, úgy tisztességes, ha már itt vitatkozunk, hogy az újságot olvasók számára is megnevezzük, mely utcákról van szó. Ez a szakasz a Dózsa Gy. u., Rákóczi u. eleje, Rákóczi köz, Kossuth Lajos u., Iskola u., Solyomár u. által határolt terület. Ez ugyanis ben-

ne volt az első ütemben, de valaki egy laza csuklómozdulattal, kihúzta belőle. Hogy ki volt az, azt Önnek jobban kell tudnia, mert akkor Ön benne volt a képviselő-testületben, én meg nem. Valószínűleg az okát is meg tudja magyarázni, amit most szemérmesen elhallgat. Hogy erre a területre felvették-e vagy sem az állami támogatást, az csak akkor fog kiderülni, ha az első ütemről megtörténik az elszámolás az állam felé. Ha netán az derülne ki, hogy felvették, akkor nagy baj van, mert még egyszer ezekre az utcákra már nem kapunk állami támogatást. Ez is hozzátartozik az igazsághoz.

Ezek után én nyugodtan állok a polgárok elé, mert nem félrevezetni szeretném őket, hanem egy tisztességes, megfizethető bekerülési költséget szeretnék mondani nekik. És innen kezdve övék a döntés joga, hogy akarják-e a csatornát vagy sem. De szeretném figyelmeztetni Önt, T. Képviselő Úr, hogy az utcánkénti 63 %-os szervezettséget a törvény előírja.

Utoljára még egy gondolat a perről, amit a jegyző ellen folyik. Javasolom Önnek, a következő testületi ülésen interpelláció keretében interjúvoljunk meg a polgármester asszonnyal.

Horváth József

Az igazság az, hogy nincs igazság

Olvasom a Vörösvári Újság februári számát, amiben egy igen fura címre leszek figyelmes. A cikk írója Horváth József képviselő, aki reagál Sörös János* képviselőtársának az újság előző számában megjelent interjújára.

Az írás elején Horváth úr méltatja azokat a pozitív emberi tulajdonságokat, melyekkel Sörös úr rendelkezik, miszerint következetesen kitart elvei mellett, bárhol is fúj a szél. Ellentétben a színjátszó kabátot viselővel, akik közt akadnak olyanok, akik évtizedeken keresztül a kollektívizmus hívei voltak, s mára kapitalistákka váltak. Röpké egy-két esztendő alatt 180 fokok fordulat.

Tisztelt Horváth úr! Enyhén szólva etikátlan részletezni a nagy nyilvánosság előtt azt, hogy képviselőtársának milyen kapcsolatai vannak. Ez mindenkinek a magánügye.

Nagyon érdekes írásának az a része, amelyben pártfogásába veszi – pedig nincs is rá szükségük – a Német Nemzetiségi Önkormányzat jelenlegi tagjait, akik minden feladatot maximálisan megoldottak. Holdudvar szindróma.

Az újság következő oldalán aztán megtudhatjuk Schäffer Lőrincnek, a fúvószenekar elnökének nyílt leveléből, hogy mégsem minden fenéig tejfel az egyesület háza táján.

Hogy melyik képviselő-testület működött jobban, az nézőpont kérdése, mindkettő tett jót a rosszat is, a legjobb szándék ellenére is. Az, aki mindkét testület munkájában részt vett, realitáshoz képest tud rajzolni.

Mint egyszerű vörösvári adófizető nem hallgathatom el azt a tényt, hogy az előző képviselő-testület tagjai nem vettek fel tisz-

teletdíjat, a mostaniak havonta egy bizonyos összegű tiszteletdíjat vágnak zsebre. Hogy mennyit? Ez a téma régóta ködösítés tárgya, olyannyira, hogy annak idején, mikor kifüggesztették az önkormányzati hirdetőben, fehér javítóval áthúzták az összeget, hogy ne csípje az emberek szemét. Ha elkezdtek osztani, szorozni egy havi átlagösszeggel, akkor a négy év alatt ez cca. 30 millió forintot tesz ki.

Horváth úr! Hány méter utat, urambocsá csatornát lehetne ebből építeni? Eszembe jut egy régi mondás: a legjobb védekezés a támadás, latinul sajnos nem tudom. Egyébként azt a latin idézetet, amit ön használ, miért próbálja Sörös úr szájába adni, ajánlja a volt kommunista elvtársaknak, akik 40 év kitaró „munkájával” ide sodorták az országot.

A szennyvíztisztító a vörösvári adófizetők pénzéből épült. A létesítményt a Város-gondnokság üzemelteti. Horváth képviselő úr ennek az intézménynek megbízott tanácsnoka, ennél fogva tudnia kell, hogy a tisztítómű kapacitásának 25-30 %-ával üzemel. Nem kell pénzügyi szakembernek lenni ahhoz, hogy megállapítsuk, amennyiben ki lenne használva a kapacitása, úgy akár csökkenhetne is a csatornadíj. Miért nem kezdte el idejében a csatornázás II. ütemének szervezését a jelenlegi képviselő-testület? Mert nem hálás feladat?

Az útépítő Horváth József képviselő nagyon jól tudja: a csatornázás közvetlenül érinti a polgárok pénztárcáját (hozzájárulás + csatornadíj), és az építése is sok kellemetlenséggel jár. Feltűrt utak, utána térdig érő sár. Az útépítés viszont sokkal látványosabb, kellemesebb, és közvetlenül nem kerül pénzbe az ott lakóknak.

Végezetül: a Vörösvári Újság felelős szerkesztőjének eddigi írásait olvasva soha nem tapasztaltam azt, hogy az interjúalanyaival folytatott beszélgetés során hátsó szándék vezérelje.

Marlok János

Különböző igazságok, különböző szemszögekből

Tisztelt Marlok úr!

Én a színjátszós kabátot a mai időkre értetem, és nem a rendszerváltás időszakára. Mert az akkori színváltást, ha nem is teljes mértékben, de el lehet fogadni. De úgy gondolom, hogy ma, amikor politikai változárdalkodásról beszélünk, nyolc évvel a rendszerváltás után, nem természetes a politikai színváltozás is. A kollektívizmusról csak annyit, hogy soha nem voltam se híve, se támogatója. Így nem kellett 180 fokok fordulatot vennem. Valóban van egy vállalkozásom, de attól, hogy kapitalista legyek, igen messze vagyok, hozzá kell tennem: sajnos.

T. uram!

Bizonyára csak elragadtatta magát, amikor egy olyan politikai irányzatot volt szíves a

személyemhez kapcsolni, ami hosszú évtizedek alatt a diktatúra szimbólumaként itta be magát a köztudatba. Szeretném elmondani önnek, hogy a Kun Béla által vezetett Magyar Kommunista Párt idején még nem éltem. A Rákosi Mátyás nevével fémjelzett Magyar Dolgozók Pártja idején még biliztem. A Kádár-rendszer idején működő MSZMP-be nem volt ingerenciám belépni. Így hát tagja sem voltam soha, sőt még KISZ-tag sem voltam. De ez nem jelenti azt, hogy nem voltam, és nem vagyok baloldali érzelmű. Pontosán ezért léptem be 1993-ban a Magyar szocialista Pártba, amely úgy hiszem, van olyan demokratikus párt, mint a nép-nemzeti oldalon található bármelyik párt.

Ezzel kapcsolatban most már csak egy dolgot nem értek: miért velem üzenet a volt elvtársaknak? Ajánlom önnek, nézzen körbe a nép-nemzeti oldalon lévő pártokban, azok tagjai között is megtalálja a volt kommunistákat, akik most az ön „elvtársai”. Feltételezem, ezek is vannak olyan demokratikus pártok, hogy a kérdést felteheti nekik, és a múlttal kapcsolatos kíváncsiságát kielégítik.

Néhány szó az etikáról. Úgy gondolom, nem vétettem ellene, tekintettel arra, hogy Sörös képviselő úr nyíltan felvállalta a barátságát a volt polgármester úrral, és pont ez váltotta ki belőlem a tiszteletet a képviselő úr iránt. Én csak ennek a tiszteletnek adtam hangot, s ez nem etikátlan.

A tiszteletdíjakról: Igen, a képviselő-testület tiszteletdíját vesz fel, ami nem egy-két képviselő döntése, hanem az egész testületé, és gondolom, ezt fel is vállalják. Azt hiszem, ezen semmi szégyellnivaló nincs. Nem tudom, van-e információja arról, hogy a Magyar Országgyűlésben ülő képviselők több mint 60 %-a másodállású, és azért mégis kap fizetést. Nem akarom a testületi tagok munkáját hozzájuk hasonlítani, ez a testület nem

hoz országrengető döntéseket. De azért az a képviselő, aki eljár minden testületi ülésre, bizottsági ülésre, és becsületesen végzi a munkáját, annak megnövekszik a telefonszámlája, az utánjárásokból a benzinköltsége vagy útiköltsége lesz. Ezeket a költségeket fedezi a tiszteletdíj.

Ezzel kapcsolatban még egy gondolatot engedjen meg nekem. Voltak és vannak olyan testületek, amelyek szemérmesen kijelentik, hogy ők nem vesznek fel tiszteletdíjat, ellenben különböző címen szemérmetlenül megbízási díjakat vesznek vagy vettek fel. Ezekből ez a testület mindenképpen becsületesebb.

T. uram!

A csatornával kapcsolatban többet vártam öntől egyszerű demagógiánál. Ön, aki szavazattal bíró tagja volt a csatornatársulatnak, több információval kell hogy rendelkezzen erről. Ha már tollat ragadott és tudja, akkor cáfolta volna meg az általam leírt számokat és tényeket, ha meg nem, akkor erről a kérdésről bölcsőbb lett volna hallgatnia.

Én az ön demagógiájával vitatkozni nem tudok, és nem is akarok.

Az „útépítő” jelzőt köszönöm, ezt is felvállalom a többivel együtt, amivel engem illettek a bő három év alatt.

Azért az egy jóleső érzés, hogy a sok kudarc és szélmalomharc mellett legalább az útprogram megvalósult. Azt hiszem, ennyi utca soha nem épült még Pilisvörösváron, mint az elmúlt három évben.*

A szerkesztő úr írásairól alkotott véleményét tiszteletben tartom, ami természetes is, hiszen két különböző oldalról nézzük. Éppen ezért a nézeteink még köszönő viszonyban sem állnak egymással.

Horváth József

Rövid hír

Március 12-én a Községi Házban bemutakozott a vörösvári választópolgároknak Demeter Ervin parlamenti képviselő, az MDF frakcióvezetője, aki Pest megyében a 10-es számú választókerület képviselője volt.

A rendezvényen „Rend és biztonság” címmel előadást tartott Boros Péter országgyűlési képviselő, volt miniszterelnök.

Szerkesztőségi közlemény

Március 11-én névtelen levelet kapott szerkesztőségünk. A névtelen levél írója közli velünk, hogy az újságban leírtak sértik az önértékét, és kéri, hogy észrevételeit tartalmazó levelét közöljük le az újságban. Mindamellest szeretne ismeretlen maradni, mert mint Vörösváron élő és dolgozó ember tart a következőkben.

Tisztelt levélíró! Levelére csak egyetlen választ adhatunk: névtelen leveleket semmilyen körülmények között nem teszünk közzé a Vörösvári Újságban.

F. A.

**Pilisszentiváni gyógyszerár-
ramba gyógyszerészt keresek.**

Tel.: 06-30-228-990

Kocsisné Bártfai Katalin

PAUL DIVAT és

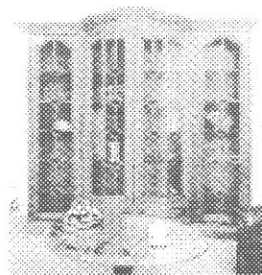
Pilisvörösvár
Fő út 141/a

Női, férfi és
gyermek farmer-
áru, divatáru, cipő
kedvező áron.

C
I
P
É
S
Z

**Műbútorasztalos vállalja
antik stílbútorok javítását,
fényezését, restaurálását.**

**Tel.: 06-30-442-206
06-26-342-948**

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

Eisenberger Lászlóné, Forintos bolt,
Foto Porst, Halmeszlager élelmiszerboltok,
Havas kiskereskedés, Hidas vegyeskereskedés,
Hírlapárusok, Könyvesbolt, Krausz mezőgazdasági bolt,
Liget ABC, Margit minimarket, Német Nemz.
Gimnázium, Pataki élelmiszerbolt, Sikari
gyógyszertár, Szabó István boltja, Szintai papírbolt,
Sztinka és Mirk élelmiszerbolt, Városi Könyvtár,
Vízöntő gyógyszertár

LEDERLAND

Pilisvörösvár, Fő út 59.

Táskák, pénztárcák,
övek, hátizsákok,
harisnyák, zoknik,
kasmír kendők
nagy választékban
kedvező áron.

ifj. Lukács Gábor

TERMÉKEINK:

Napellenzők, napernyők, hőszigetelt alu- és műanyag redőnyök, szalagfüggönyök többféle színben! Reluxa, vászonrolók, minitokos szunyogháló, harmonikaajtó, hő- és fényvédő fóliák, dekoratív, zsinórmozgató függönykarnisok ívelt kivitelben is!

TERVEZÉS, SZAKTANÁCSADÁS!

MINTABOLT:

Szentendre, Kálvária u. 63. (a Finta ABC mellett)
Nytva: hétköznap 14-től 18 óráig (hétfőn zárva)
szombaton 9-től 12 óráig

BEMUTATÓTEREM:

Lakberendezési kisáruház,
Budakalász, Szentendrei u. 1-3.
Tel.: 06-60-347-613; 06-30-578-433

LOCSOLÓBÁL

a ZAKEUS ÉTTEREMBEN

(Piliscsabán a Pázmány Péter Katolikus Egyetem területén, a 10-es út mellett)

1998. április 12-én 19⁰⁰ órákor

MŰSOR

Vendégünk a Pilisi-medence kiváló énekesnője:

Peller Anna

TOMBOLA

Értékes nyereményekkel!

VACSORA

„A” és „B” menü választás előre

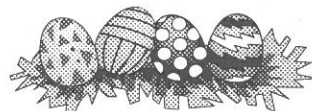
ZENE

Balu, azaz Danhauser Balázs

Fergeteges hangulat, mint mindig!!!

A belépő: 2500,- Ft/fő

Asztalfoglalás: 06/26-375-147

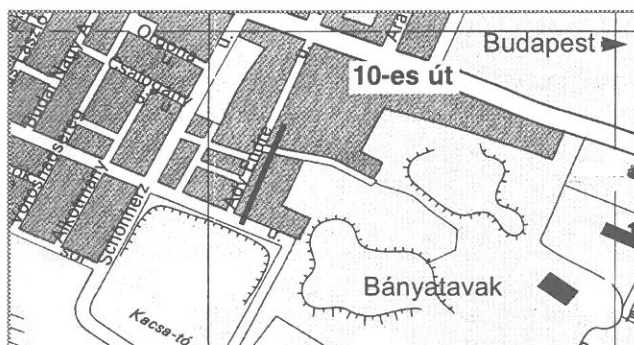
Indítómotorok és generátorok felújítása!

Minden típus javítása akár személyautóba, teherautóba, akár munkagépbe való. Sürgős esetben azonnal becseréljük a rosszat egy felújított darabra.

Romel Kft.

Pilisvörösvár, Ady Endre utca 1.

Tel.: 26-330-155/17; 30-621-337. Fax: 26-330-309

ÉPÍTKEZIK? RÁNK ÉPÍTSEN!

TAVASZI BUMM !!!

**BVM
ÉPELEM**
ELŐREGYÁRTÓ ÉS
SZOLGÁLTATÓ KFT.

1117 Budapest,
Budafoki út 215.
1502 Bp., Pf.: 47.
Tel.: 205-6151;
Fax: 205-6155

E-gerenda a gyártótól 20% engedménnyel:

E-7-24	2260,-	E-7-48	4330,-
E-7-30	2770,-	E-7-54	4880,-
E-7-36	3290,-	E-7-60	5400,-
E-7-42	3820,-	E-7-66	5930,-

(Az árak az ÁFA-t tartalmazzák.)

vagy

867,- Ft/fm + ÁFA árjegyzéki áron fizeti be a földemgerendákat, amelyekhez fm-ként

2 db EB jelű belésteget kap ingyen.

Társaságunk ingyenes tárolást biztosít Önnek.

Kiváló Árú minősítésű E-gerenda gyártása csak Társaságunknál!

(Egyedi méretben is, 10 cm-es méretlépcsőben)

Fuvardíj 10% engedménnyel

PSN földempanel szállítása és beemelése féláron

Lakásépítéshez szükséges egyéb előregyártott betontermékek

E-mail: bvmepelem@mail.datanet.hu

www.construnet.hu/bvm

Márkaboltok: XI., Budafoki út 215. Tel./fax: 205-6152

XXI., II. Rákóczi F. út 289. Tel./fax: 276-9067

Munkavállalói tulajdonunk az épített környezetet szolgálja.

Vörösvári Újság - Berischwarer Zeitung

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának közeleti havilapja / Szerkeszti a Szerkesztőbizottság / Felelős kiadó:

Grósné Krupp Erzsébet polgármester / Szerkesztőbizottság: Fetter Ottóné, dr. Für Zoltán, Müller János

Felelős szerkesztő: Fogarasy Attila / A szerkesztőség címe: Német Nemzetiségi Általános Iskola, Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola, 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21.

Tel./fax: 06-26-330-140. E-mail: fogarasy@mail.maze.hu

Készült Pénzes Károly nyomdájában (Solymár, Mátyás Király út 7. Tel.: 06-26-361-557. 06-30-420-049).

Tördelés, tipográfia, nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila / ISSN 1417-6823